

Śpiewnik szkolny.

Ułożył

Andrzej Hławiczka,
nauczyciel w Cieszynie.

1111
Część III.



Cena książki oprawnej 75 halerzy.

W Wiedniu.

Nakładem cesarsko-królewskiego Wydawnictwa książek szkolnych.

III

1. Pisanke o. praprostosci
2. Prawdy mowke nowy
3. Chodlitwa za Esavem
4. Pieln pod nauke
5. Pisan o. Boga
6. Dziadunia, dziadunia
7. Za chlekiem
8. Marek Sokolow

IV 1910.

- | | |
|----------------------------|----|
| 1. Przed praca | 12 |
| 2. Pracy kardoga | 25 |
| 3. Praprostosci | 26 |
| 4. Pisanke o. praprostosci | 30 |
| 5. Pisanie reglany | 38 |
| 6. Chlebek sokolow | 38 |
| 7. Pisanie Marek | 64 |
| 8. Krasie ojczyzny | 65 |
| 9. Hyman Rudin | 77 |
| 10. Pisanie praca | 18 |

Śpiewnik szkolny.

Ułożył

Andrzej Hławiczka,
nauczyciel w Cieszynie.

Część III.



Cena książki oprawnej 75 halerzy.

W Wiedniu.

Nakładem cesarsko-królewskiego Wydawnictwa książek szkolnych.

Wydawnictwo „STELLA”
M. Czajkowskiego
1901.
W CIESZYNIE
42. ul. Stefanji 42.



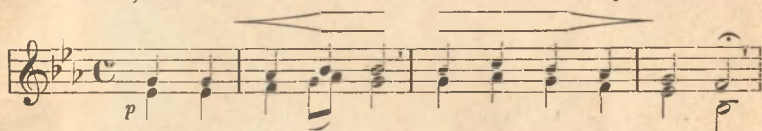
Książek szkolnych, wydanych nakładem c. k. Wydawnictwa
książek szkolnych, po cenach *wyższych od wymienionych na*
tytule sprzedawać nie wolno.

Prawa autorskie zastrzeżone.

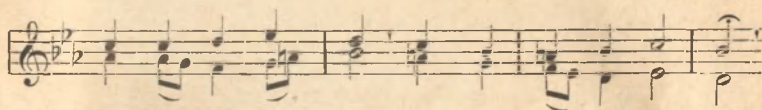
1. a) Kto się w opiekę.

Powoli, nabożnie.

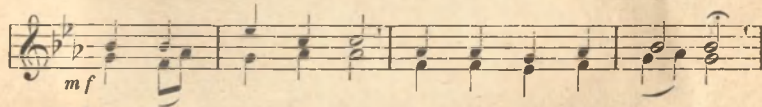
Melodya kościelna.



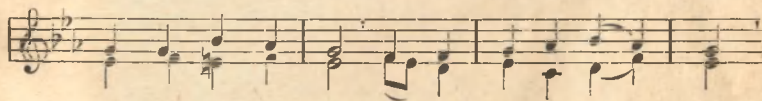
1. Kto się w o - pie - kę po - da Pa - nu swe - mu,



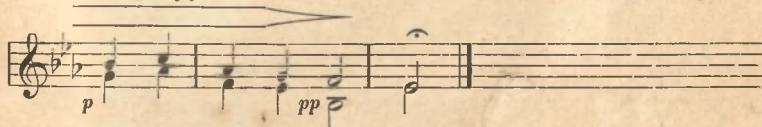
A ca - łem ser - cem szcze - rze u - fa Je - mu,



Śmie - le rzec mo - że: Mam o - broń - cę Bo - ga,



Nie przyjdzie na mnie ża - dna straszna trwo - ga,



ża - dna stra - szna trwo - ga.

2. Ciebie On z wielkich przykrości wybawi
I w zaraźliwym powietrzu zastawi;
W cieniu Swych skrzydeł zachowa cię wiecznie,
Pod Jego pióry odpoczniesz bezpiecznie.

3. Stateczność jego tarcz i puklerz mocny,
Za którym stojąc, na żaden strach nocny,
Na żadną trwogę, ani dbaj na strzały,
Którymi miota przygoda w dzień biały.
4. Iżeś rzekł Panu: Tyś nadzieją moją!
Iż Bóg najwyższy jest ucieczką twoją:
Nie dostąpi cię żadna zła przygoda,
Ani cię najdzie w domu twoim szkoda.
5. Aniołom swoim każe cię pilnować,
Gdziekolwiek stąpisz; Oni cię piastować
Na rękę będą, abys idąc drogą,
Na ostry kamień nie ugodził nogą.
6. Słuchaj, co mowi Pan: Iż mię miłuje,
A przeciwko mnie szczerze postępuje,
Ja go też także w jego każdą trwogę
Nie zapamiętam, i owszem wspomogę.
7. Głos jego u mnie nie będzie wzgardzony;
Jam z nim w przygodzie! odemnie obrony
Niech pewien będzie, pewien i zacności
I lat sędziwych i mej życzliwości.

Jan Kochanowski.

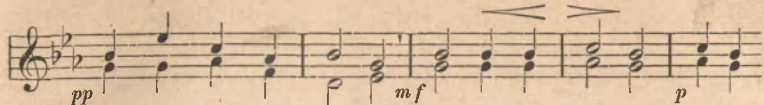
b) Kto się w opiekę.

Pomatu.

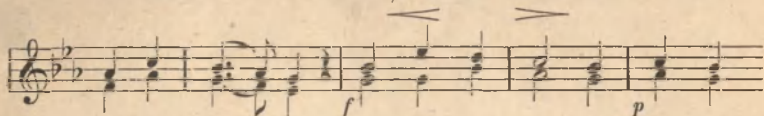
Gomułka.

Kto się w o - pie-kę po-da Pa-nu swe - mu,

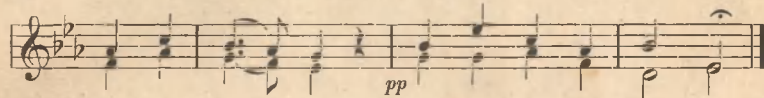
A ca-łem ser-cem szczerze u - fa Je - mu,



szcze-rze u - fa Je-mu, Śmie-le rzecz mo-że: Mam o-



brońcę Bo - ga, Nie przyjdzie na mnie za - dna
zwalniać

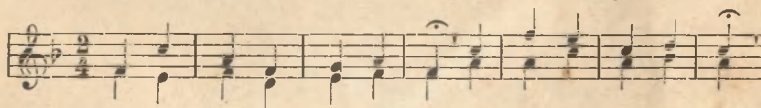


stra-szna trwo - ga, za - dna straszna trwo - ga.

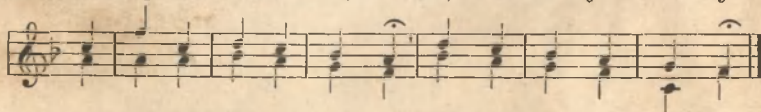
2. Czego chcesz od nas Panie.

Nabożnie.

Melodya kościelna.



1. Czego chcesz od nas, Pa - nie, za Twe hoj - ne da - ry?



Cze go za do-bro-dziejstwa, którym nie masz mia - ry.

2. Kościół Cię nie ogarnie, wszędzie pełno Ciebie,
I w otchłaniach i w morzu, na ziemi, na niebie.

3. Złota też, wiem, nie pragniesz, bo to wszystko Twoje,
Cokolwiek na tym świecie człowiek mieni swoje.

4. Wdzięcznem Cię tedy sercem, Panie, wyznawamy,
Bo nad to przystojniejszej ofiary nie mamy.

5. Tyś Pan wszystkiego świata, Tyś niebo zbudował
I złotymi gwiazdami ślicznieś uhaftował.

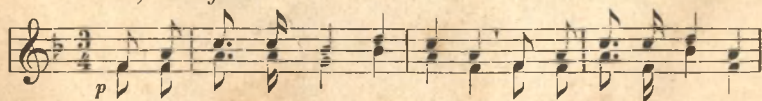
6. Tyś fundament założył nieobeszłej ziemi
I przykryłeś jej nagość zioły rozlicznemi.
7. Za Twojem rozkazaniem w brzegach morze stoi,
A zamierzonych granic przekroczyć się boi;
8. Rzeki wód nieprzebranych wielką hojność mają,
Biały dzień a noc ciemna swoje czasy znają.
9. Tobie gwoli rozliczne kwiatki wiosna rodzi,
Tobie gwoli w kłosianym wieńcu lato chodzi,
10. Jesień wino i jabłka rozmaite daje,
Potem do gotowego gnuśna zima wstaje.
11. Z Twej łaski nocna rosa na mdłe zioła padnie,
A zagorzałe zboża deszcz ożywia snadnie;
12. Z Twoich to rąk zwierz wszelki, patrzy swej żywności,
A Ty każdego żywisz w Twej szczodrobliwości.
13. Bądź na wieki pochwalon, nieśmiertelny Panie!
Twoja łaska, Twa dobroć, nigdy nie ustanie.
14. Chowaj nas, póki raczysz, na tej niskiej ziemi,
Jedno niech zawsze będziemy pod skrzydły Twojemi.

Jan Kochanowski.

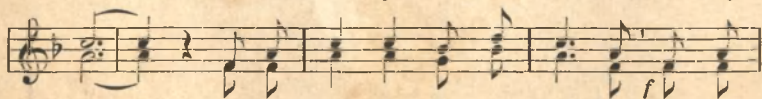
3. Modlitwa.

Powoli, uroczyście.

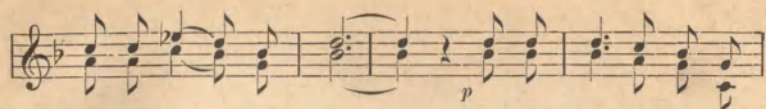
St. Moniuszko.



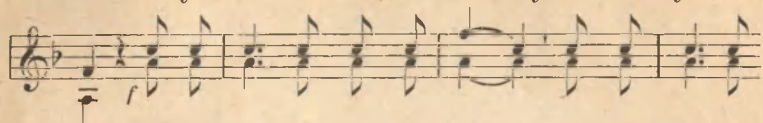
Dzię-ki Ci przedwieczny Panie, Żeś o-chronił cha-ty



nam; Co ty ka-żesz, to się sta - nie; Boś ty



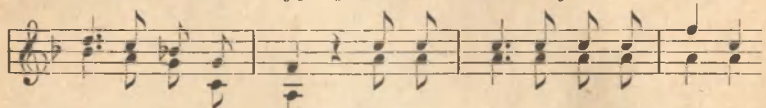
wiel-ki tyl - ko sam, Boś Ty wiel-ki tyl-ko



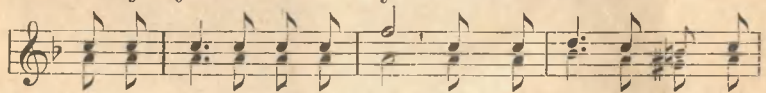
sam. Ty o każ-de Two stwo-rze-nie Z czuciem Oj - ca



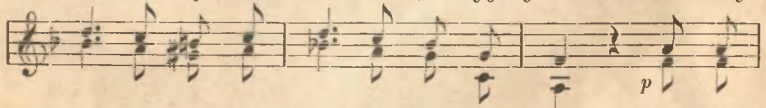
zawsze dbasz, Przyjmij na - sze dzięk-czy-nie-nie Mi - ło-



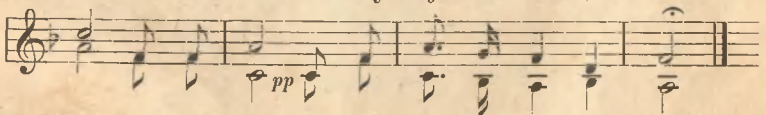
sier-ny Oj-cze nasz! Ty o każ-de Two stwo-rzenie



Z czuciem Oj - ca zawsze dbasz, Przyjmij na - sze dzięk-czy-



nie - nie, Mi - ło - sier - ny Oj - cze nasz, Bo - że



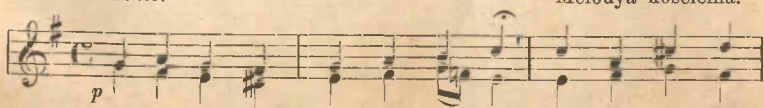
nasz! Oj - cze nasz! Mi - ło - sier - ny Oj - cze nasz!

III. ks. do czyt. Nr. 1.

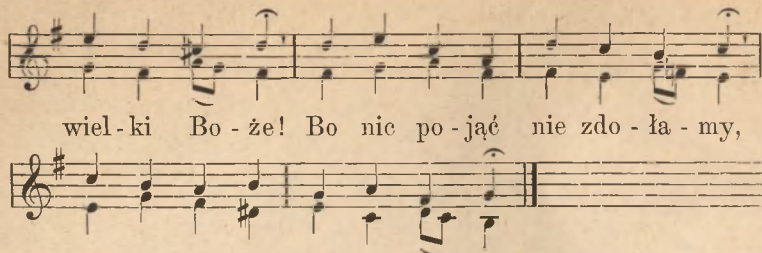
4. Przed nauką.

Poważnie.

Melodya kościelna.



1. Na - u - ki roz - po - częć ma - my, Ty nam po - móż,



Gdy nas ła - ska Twa nie wzmo - że.

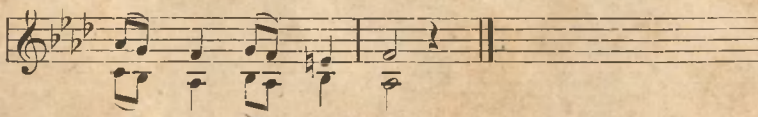
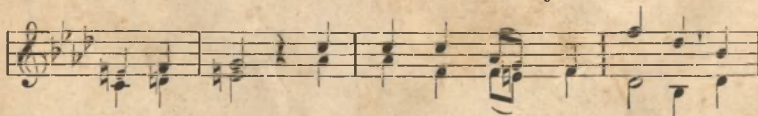
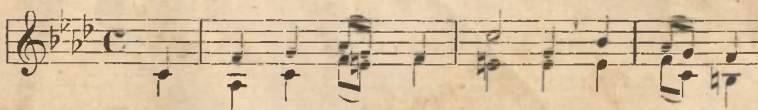
2. Od Ciebie rozum pochodzi,
Od Ciebie pamięć, nauka,
Z Ciebie chęć dobra się rodzi,
Z Ciebie wszelki kunszt i sztuka.

3. Więc nam użycz łaski, Panie!
Byśmy się dobrze uczyli,
I póki sił naszych stanie,
Zawsze Cię, Boże, wielbili.

Przyjaciół dzieci (książka do czytania przez
Ksaw. Łukaszewskiego w Berlinie 1857).

5. a) Przed nauką.

Powoli.



2. Boże, coś w wysokości,
Co wszędzie władniesz sam,
Wielkość Twojej miłości
Daj, Panie, uznać nam!

Ze śpiewnika J. Sliwki.

b) Modlitwa przed nauką.

(Według melodyi: Podnieśmy modły. Nr. 6.)

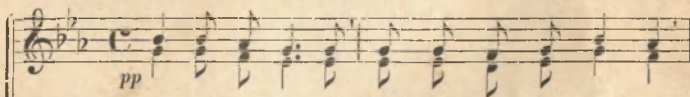
1. Do Ciebie prośbę wnosimy w pokorze,
Miej nas w swej pieczy, wszechmogący Boże!
Daj, abyśmy się przykładnie uczyli,
Starszych słuchali i grzecznymi byli.
2. O! Boże wielki, Ojciec nasz na niebie,
Pokorne modły wnosimy do Ciebie;
Miej nas w swej pieczy i w każdej dnia porze,
Strzeż nas od złego, Wszechmogący Boże!
- Słowa Heleny Bojarskiej.

6. Pieśń poranna.

Umiarkowanie.

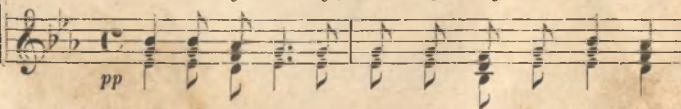
J. Kurpiński.

Na 2
głosy.

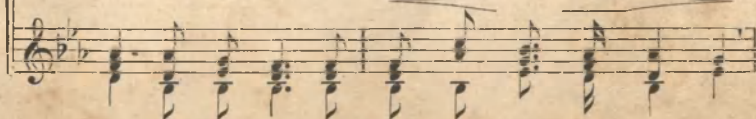


1. Podnieśmy mo-dły do Bo - ga na nie - bie,
2. Podnieśmy mo-dły, bo Bóg wszystko mo - że,

Na 3
głosy.



1. On dzie - ci swo - je ra - tu - je w po - trze - bie;
2. On ku do - bre - mu ser - ca na - sze wzmo - że,



mf

1. On chętnie da - je tym, któ - rzy Go pro - szą,
2. Do - da nam si - ły, do - da nam i chę - ci,

mf

f

1. I rad tych słu - cha, co pro - śby za - no - szą.
2. O - świe - ci ro - zum, u - dzie - li pa - mię - ci.

f

3. Podnieśmy modły, bo jest dobrotliwy,
On wejrzy na nas, jako litościwy;
A co rozpoczniem, to pożytek sprawi:
Będziem szczęśliwi, w wieczności nas zbawi.

III. ks. do czyt. Nr. 2.

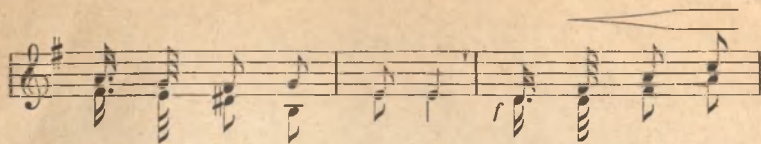
7. Słońce wschodzi.

Żywo.

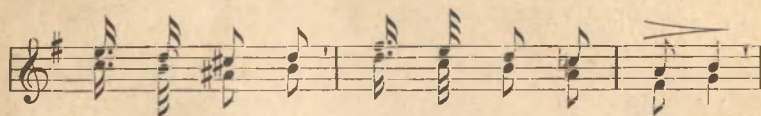
Melodya ludowa.

p

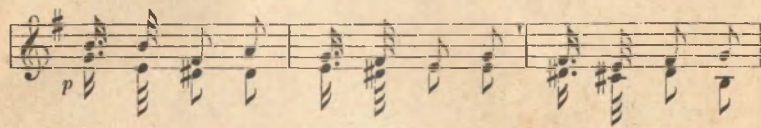
1. Słoń - ce wschodzi, dzień się wszczy - na, Lśni na tra - wie
ro - sa, A mi - łym gło - sem pta - szy - na



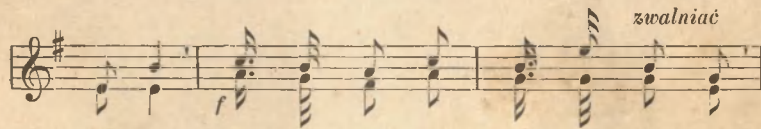
Na - peł - nia uie - bio - sa. Choć tak ma - ły



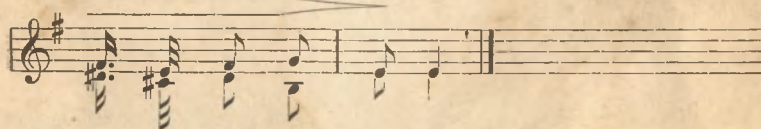
sko - wro - ne - czek, Gdy dzień bły - szczy ra - no,



Czy - stym gło - sem, jak dzwo - ne - czek, Piosn - kę śpie - wa



Pa - nu. Czy - stym gło - sem, jak dzwo - ne - czek



Piosn - kę śpie - wa Pa - nu.

2. Słońce wschodzi, dzień się wszczyzna,
Lśni na trawie rosa,
A ptaszyna miłym głosem
Napełnia niebiosą.
I wy, chłopcy, rano wstajcie,
Gdy słońeczko wstaje,
[: Bogu piosnkę zaśpiewajcie
Bo nam życie daje. :]

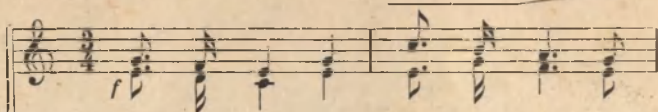
Z Wiązanki Czubskiego.

8. Przed pracą.

Powoli i uroczyscie.

W. Wojnarski.

Na
2 głosy.

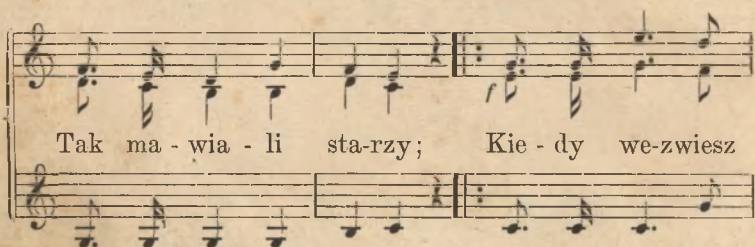


1. „Z Bo-giem, z Bo-giem ka - żda spra - wa!“

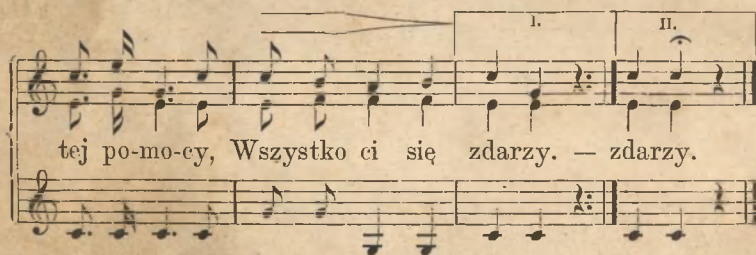
3. głos.



Tak ma - wia - li sta-rzy; Kie - dy we-zwiesz



tej po-mo-cy, Wszystko ci się zdarzy. — zdarzy.



2. Masz się uczyć, choć nie wiele,
Wezwij, zawsze Boga,
[On oddali myśli płochę
I pilności wroga.:]

3. Idziesz w pole? masz siał zboże?
Z Bogiem zacznij pracę!
[Bóg powiedział: „Ręk dokładaj,
Ja cię ubogacę.“:]

4. Idziesz w drogę? chociaż blisko,
Z Bogiem wychodź z progu!
[: A gdy wrócisz z niej szczęśliwie,
To podziękuj Bogu. :]
5. Szukasz pracy? szukasz szczęścia?
Westchnij przy robocie!
[: Bóg przeżegna, że pocziwie
Dokończysz i w enocie. :]
6. „Z Bogiem, z Bogiem każda sprawa,“
Tak mawiali starzy;
[: Kiedy wezwiesz tej pomocy,
Wszystko ci się zdarzy. :] i t. d.

St. Jachowicz.

9. Do Boga.

Umiarkowanie.

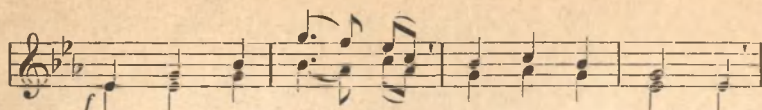
Ze Wspomnien Horoszkiewicza.

1. *mf* Bly-snął po - ra - nek, zni-knę - ły cie - nie,
Bo - że! naj - pierw - sze mo - je west - chnie - nie

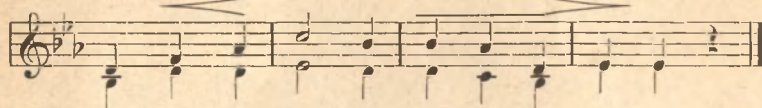
{ Ja wzrok z po - ko - ra to - czę po nie - bie,
I mo - ją du - szę wzno - szę do Cie - bie.

p Czu - je Twą wiel - kość, wie - czność jej stra - ża;

U nóg Twych stru - mień cza - su prze - cie - ka;



U nóg Twych lo - sy świa - ta się wa - ża,



I drzą - cy pio - run Twej wo - li cze - ka.

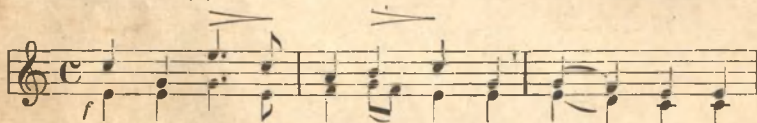
2. Lecz, gdy się groźną potęgą trwożę,
Boska mnie litość tarczą okrywa,
Wołam do Ciebie, Ojczy i Boże!
Ty słuchasz głosu, który Cię wzywa.
Spraw, niech mi serce cnotą goreje,
Nieszczęściem zagroź występku drogę!
A jeśli zbłądzę, daj mi nadzieję,
Że jeszcze Ciebie przebłagać mogę.

F. hr. P. Wypisy polskie dla klasy III. gimnazyalnej —
We Lwowie 1854.

10. O zwierzchności.

Umiarowanie.

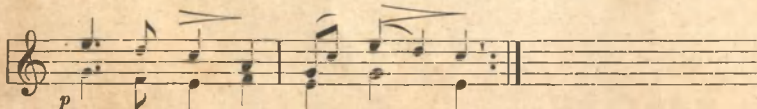
Jan Czubski.



1. Chwalcie Bo - ga wszystkie sta - ny, Wszyst - ko jest



z Je - go wo - li; Czy kto sie - dzi mię - dzy pa - ny,



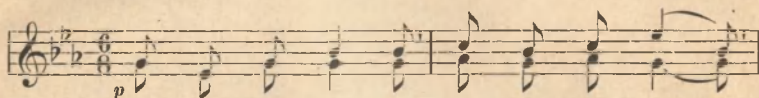
Czy pra - cu - je na ro - li.

2. Przykładem posłusznych dzieci
Wszystkom pełnić gotowy,
Co mi moja zwierzchność zleci,
Co rząd każe krajowy.
3. Wszystko tu, przedwieczny Panie
Pod rozkazy Twoimi;
Niech się wola Twoja stanie:
Jak w niebie, tak na ziemi!

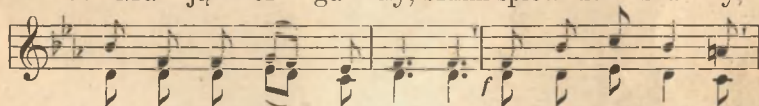
11. Sygnaturka.

Miennie.

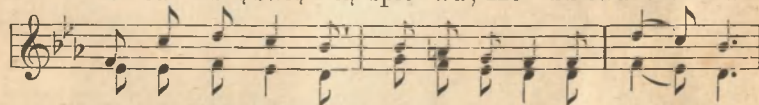
Troszel.



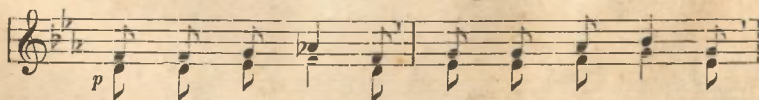
1. Z wie - ży ko - ścio - ła dzwo-ne - czek wo - ła:
2. Gra - ją or - ga - ny, brzmi śpiew do - bra - ny,



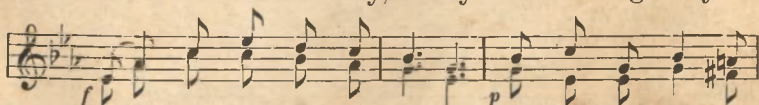
1. Chodzie tu wier - ni, chodźcie! Pan Bóg z oł - ta - rza
2. Ple - ban mszę świę - tą śpie-wa; Mo - dli-twa szcze-ra



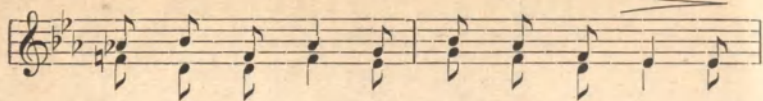
1. szczęściem ob - da - rza, Smu-tki tu swe o - słodź - cie!
2. nie-bo o - twie-ra, Do serc po-cie-chę wle - wa.



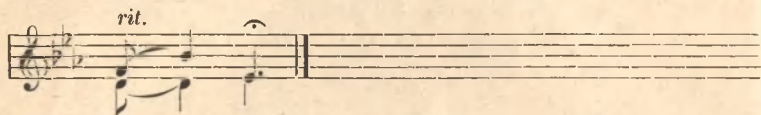
1. Ze-wsząd wie - śnia - cy, Co w znojnej pra - cy
2. O dzwon - ku mi - ły, Gdy do mo - gi ły



1. Na chleb sześć dni ro - bi - li, Zna-jąc głos dzwonka
2. Zi - mna nas śmierć po-wo - ła, Niech głos twój czy-sty



1. jak pieśń sko-wron-ka, W dom Bo-ży po-ście-
2 na sen wie-czy-sty Za-brzmi nam z wie-ży



1. szy-li.
2. ko-ścio-ła.

Z śpiewnika Czubskiego.

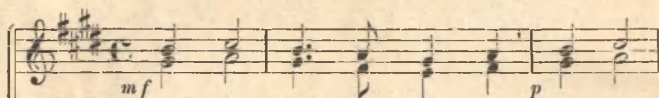
12. O błogosławiony.

(Na gwiazdkę.)

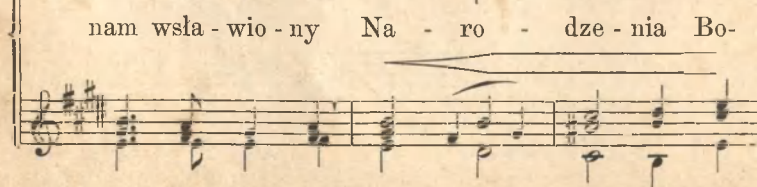
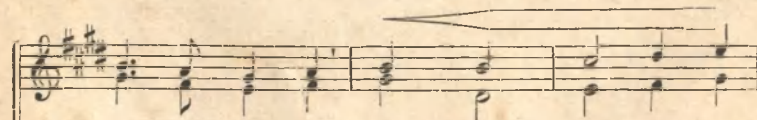
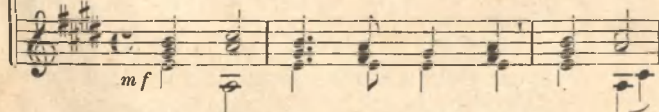
Nie zbyt wolno.

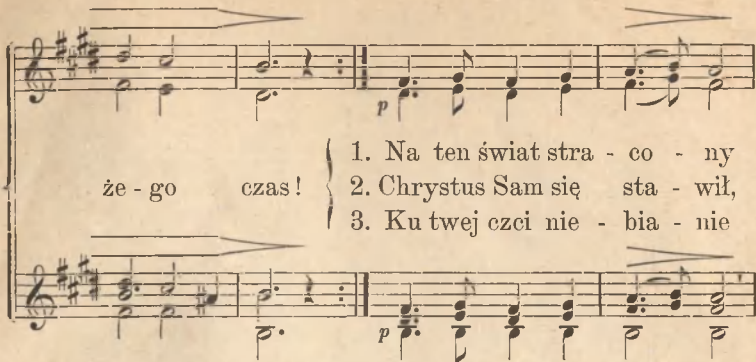
Melodya ludowa Sycylijska.

Na 2 gł.



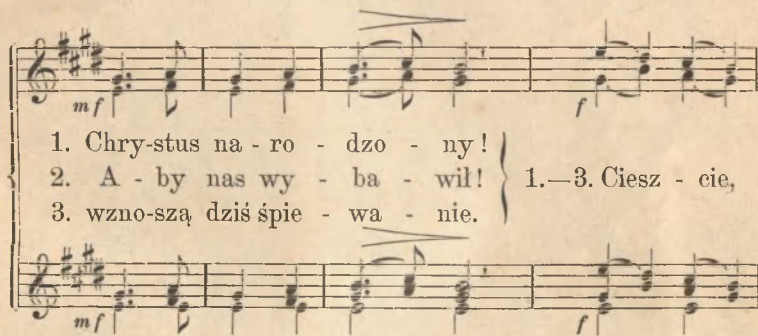
Na 3 gł.





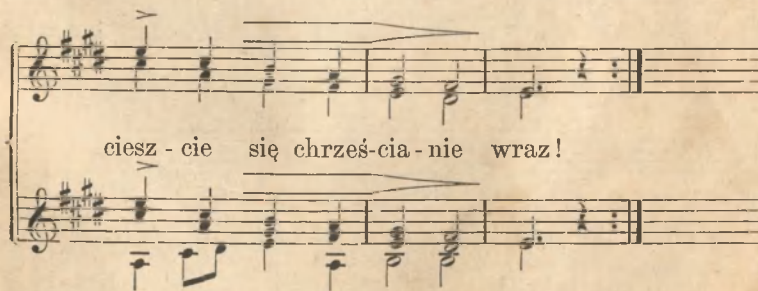
ze - go czas!

1. Na ten świat stra - co - ny
2. Chrystus Sam się sta - wił,
3. Ku twojej czci nie - bia - nie



1. Chry-stus na - ro - dzo - ny!
2. A - by nas wy - ba - wił!
3. wzno-szą dziś śpie - wa - nie.

1.—3. Ciesz - cie,



ciesz - cie się chrześ-cia-nie wraz!

Z Liry syońskiej w Warszawie.
Tłóm. z niem. E. H. Schultz.



13. Cicha noc!

(Na gwiazdkę.)

Powoli, serdecznie.

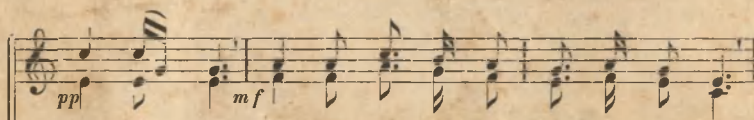
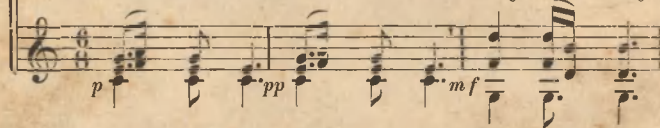
F. Gruber.

Na 2 gł.

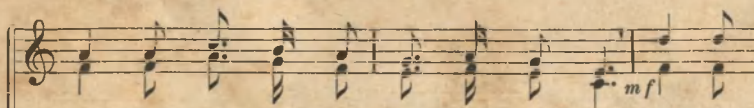
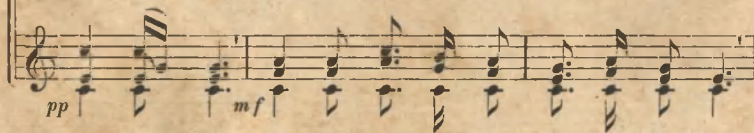


1. Ci - cha noc! Wgó-rze skrzy Mnóstwo gwiazd.
2. Świe - ta noc! Do - brą wieść A - niół sam
3. Ci - cha noc! Świe - ta noc! Chry - ste, Twój

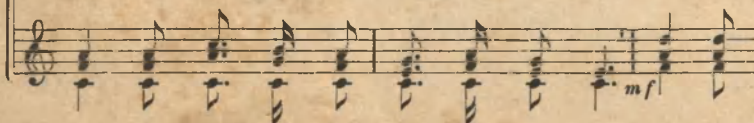
Na 3 gł.



1. Wszystko śpi, Lecz z ócz Ma - ry - i od - le - ciał sen:
2. Śpie - szy nieść Pa - ste-rzom swo-ich strze-gą-cych stad,
3. Ła - ski moc Grze-chu roz - pę - dza, roz - pra - sza cień;



1. W świętej ci - szy Naj - wyż - sze - go Syn Le - ży
2. Że Zba - wi - ciel już przy - szedł na świat, Któ - ry
3. Błys - nał zba - wie - nia ra - do - sny dzień Nam w na -



1. na ło - nie Jej, Le - ży na ło - nie Jej!
 2. jest Chrystus Pan, Któ - ry jest Chrystus Pan!
 3. ro - dze niu Twem, Nam w na - ro - dze - niu Twem!

Tłóm. z niem. Jan Kubisz.

14. Nad grobem.

Umiarkowanie, smętnie.

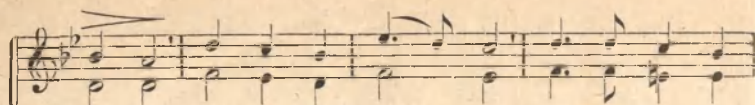
Fr. F. Flemming.

Na 2 gł.

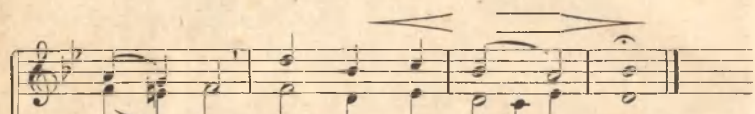
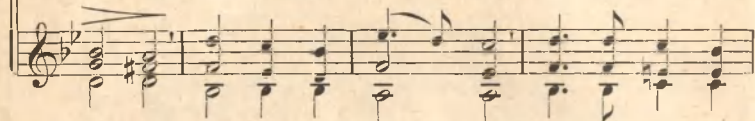
1. Nad two - im gro - bem, ko - cha - ny ko -
 2. Wczas nam u - sze - dleś, le - dwoś był w roz -
 3. Spo - czy - waj słod - ko, niech ci twa mo -

Na 3 gł.

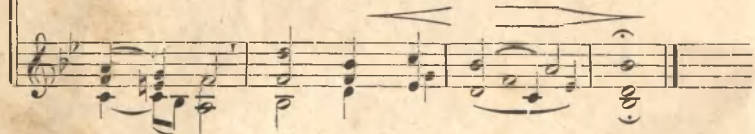
1. le - go, Sto - i - my smu - tni, łzy z o - czu nam
 2. kwi - cie, A - ni po - zna - leś, co słod - ycz i
 3. gi - ła, Lek - ką się sta - nie, któ - ra cię po



1. bię - ga; Już cie - bie nie - ma, zmniejszy - łeś nam
2. ży - cie. Przyjmij u - słu - gę przez te na - sze
3. kry - ła. Że - gna - my cie - bie, że - gna - my z ża -



1. ko - ło, zmniej - szy - łeś ko - ło.
2. pie - nia, przez na - sze pie - nia.
3. ło - ba, że - gna - my z to - ba.



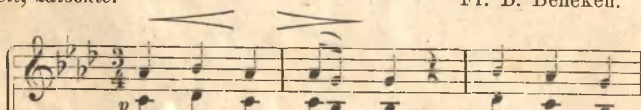
Józef Chmielewski.

15. Nad grobem.

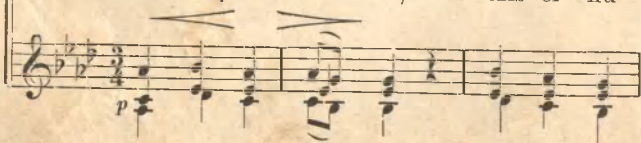
Powoli, żałośnie.

Fr. B. Beneken.

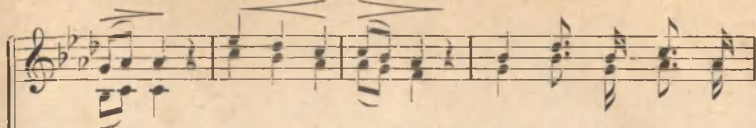
Na 2 gł.



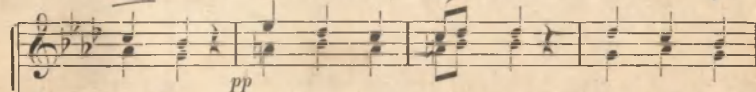
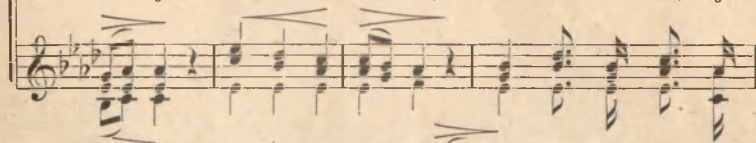
1. Bło - go ci, bło - go, ju - żeś w po -
2. Za - sną - łeś w Pa - nu, dziś ci nu -



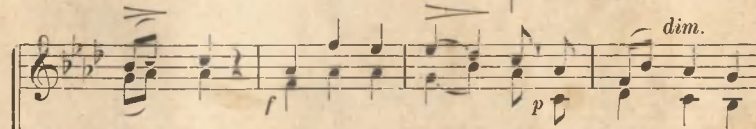
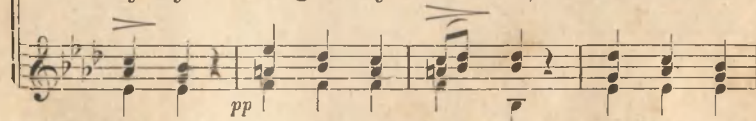
Na 3 gł.



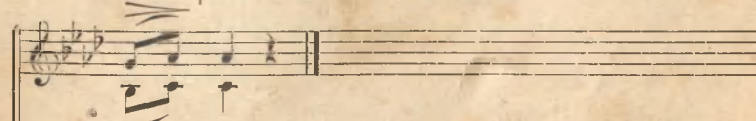
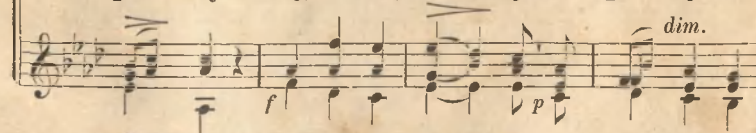
1. ko - ju, Masz już o - chło-dę po ziemskim trudnym
2. ci - my, Lecz do wi - dze-nia, wszak w krótkce się uj-



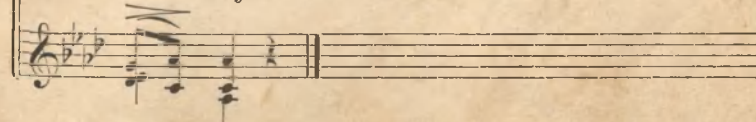
1. bo - ju. Pan Bóg na - gro - dzi hoj - nie twe
2. rzy-my. Że-gna-my cie - bie, w nie-bieś bez-



1. ży - cie, Da ci ko - szto-wać łask swo-ich ob-
2. pie - czny. Daj, Bo - że, du - szy od - po - czy-nek



1. fi - cie.
2. wie - czny.



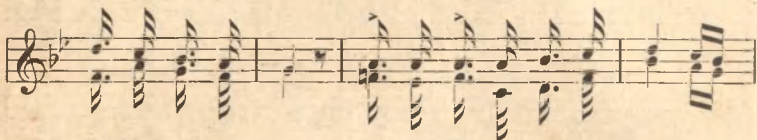
16. Dobranoc.

Powoli z uczuciem.

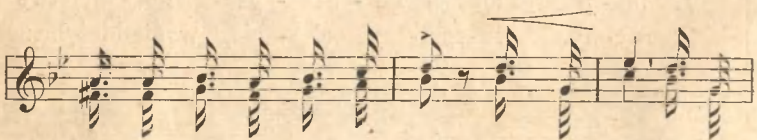
St. Moniuszko.



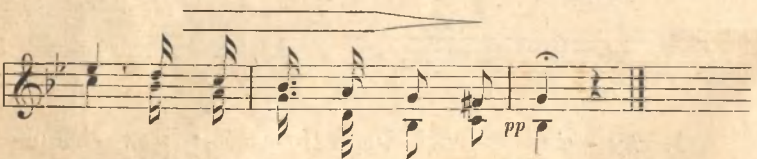
1. Bły-szcą gwiazdki na błę - ki - cie, Ja - każ



wiel-ka Bos-ka moc! Spoj-rzyj, Bo-że, na Swe dzie - cię,



Daj mi, Pa - nie, do - brą noc! do - brą noc! do-brą



noc! Daj mi, Pa - nie, do - brą noc!

2. Chroń nas, dziatki utrudzone,
Ufające w Twoją moc,
Obróć oko w naszą stronę,
[: Daj nam, Boże, dobrą noc!:]
3. Świećcie, gwiazdki, jak na straży,
Objawiajcie Boską moc!
Niech się złego nic nie zdarzy,
[: O, gwiazdeczki, dobra noc!:]

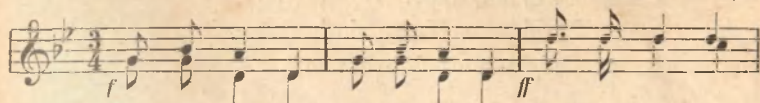
St. Jachowicz.

III. ks. do czyt. Nr. 98.

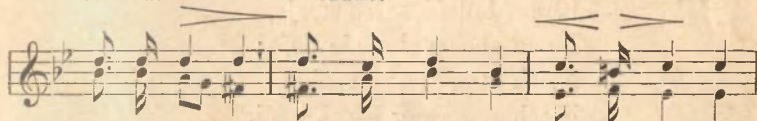
17. Stróż nocny.

Żwawo.

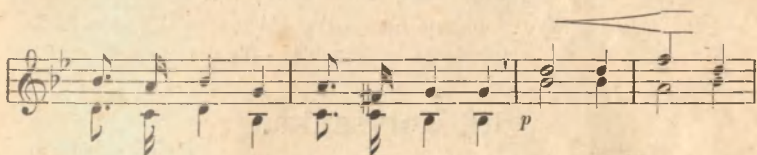
Teod. Kiewicz.



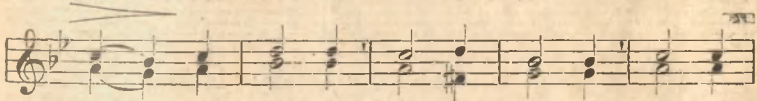
1. Po - słu - chaj - cie, go - spo - da - rze! Już dzie - sią - ta
zwalniać. *żwawo.*



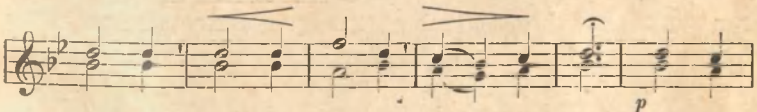
na ze - ga - rze; Módl - cie się w przód przed u - śpie - niem,



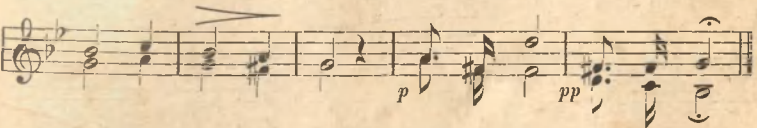
Ra - chuj - cie się z swem su - mie - niem, Do - bry nie - chaj



śpi bez - pie - czny, Bo nad nim Bóg czu - wa



wie - czny. Twej mą - dro - ści, Bo - że, moc, Niech nam



da spo - koj - ną noc. Do - brą noc! do - brą noc!

2. Posłuchajcie gospodarze!
Jedenasta na zegarze;
Jeżeli kto jeszcze pracuje,
Lub w zabawie czas marnuje,

Niech go własne dobro wzruszy,
Niechaj spocznie ciało, duszy.
Twej mądrości, Boże, moc
Niech nam da spokojną noc.
Dobłą noc! dobrą noc!

3. Posłuchajcie, gospodarze!
Już dwunasta na zegarze;
Komu boleść serce kraje,
I noc spoczynku nie daje;
Niech Bóg tego uspokoi,
Niech mu rany serca zgoi.
Twej mądrości, Boże moc, i t. d.

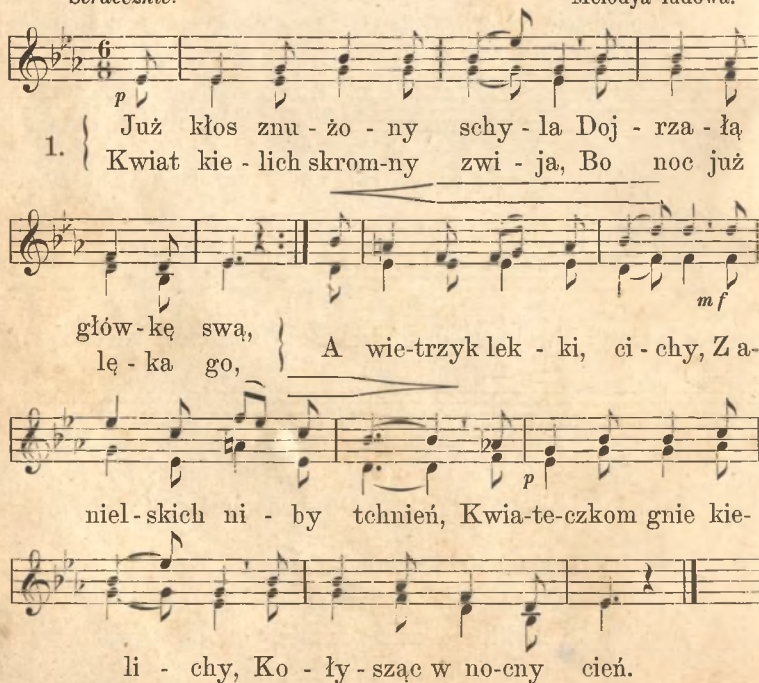
Wypisy polskie dla użytku gimnaz. we Lwowie 1857.

(Skrócone, z dodatkiem: Twjej mądrości i t. d.)

18. Kołysanka.

Serdecznie.

Melodya ludowa.



1. Już kłos znu - żo - ny schy - ła Doj - rza - ła,
Kwiat kie - lich skrom - ny zwi - ja, Bo noc już
głów - kę swa, le - ka go, A wie - trzyk lek - ki, ci - chy, Z a -
niel - skich ni - by tchnień, Kwia - te - czkom gnie kie -
li - chy, Ko - ły - sząc w no - cny cień.

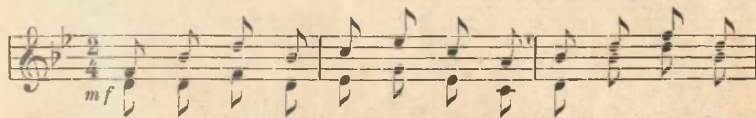
2. I ty, dziecino mała,
Mój krasny kwiatku ty,
Jam cię ukołysała,
Wróżowo-złote sny.

Śnij! Niechaj cię od złego
Ustrzeże Anioł Stróż!
Pod cieniem skrzydeł jego,
Zmruż swe oczęta, zmruż!
Ze śpiewnika Barabasza.

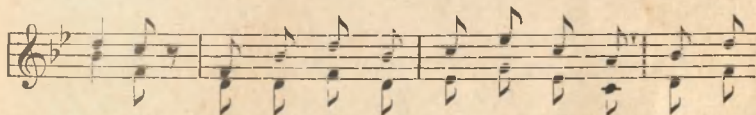
19. Szanuj każdego.

Miernie.

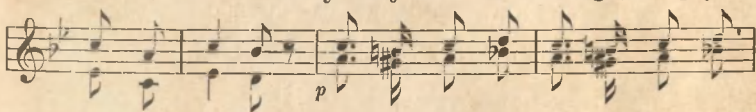
Melodya ludowa.



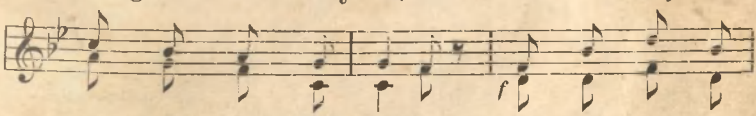
1. Nie po-gar-dzaj u - bo - gi - mi, Gdy je-steś bo-
2. Co po-sia-dasz, to nie twe-go, Tyl-ko po-ży-



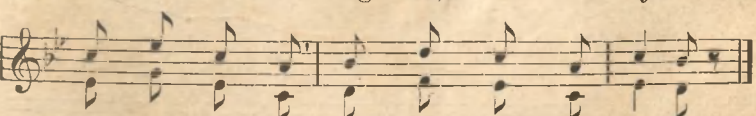
1. ga-ty, Bo nie czy-nią nas wiel-ki - mi Klej-no-
2. cza-ne, Nie na-dy-maj ser-ca swe-go, Bóg jest



1. ty i sza-ty, Nie wy-dzie-raj, co cu-dze-go,
2. wsze-go Pa-nem. Gdy cię ob-da-ro-wał hoj-nie,



1. Sza-nuj wszyst-kie sta-ny: Po-znaj w człe-ku
2. U-dziel u-bo-gie-mu, A tak żyć bę-



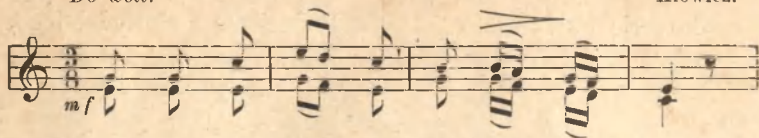
1. bra-ta swe-go A bę-dziesz ko-cha-ny.
2. dziesz spo-koj-nie, Bę-dąc wdzięcz-nym Je-mu.

III. ks. do czyt. Nr. 16.

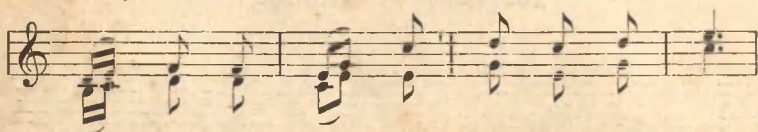
20. Przyjaźń.

Do woli.

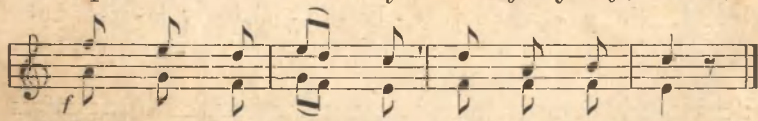
Kiewicz.



1. Przy-jaźń, o bra - cia, niech wią - że nas!



Wspie-wach we - so - łych czcij-my ją wraz,



Wspie-wach we - so - łych czcij-my ją wraz!

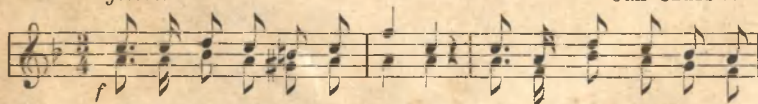
2. Niewinnych uciech niesie nam plon,
Róże nam ściele ze wszystkich stron.
3. W jej kole mieszka wesela duch;
Ona pierś krzepi, wzbudza sił ruch.
4. Kiedy nam życie zatruwa los, —
Ona łagodzi najsroźszy cios.

P. Wiecki.

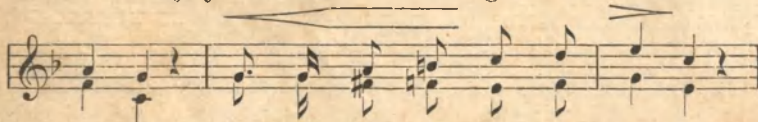
21. Kochajmy się, bracia!

Z życiem.

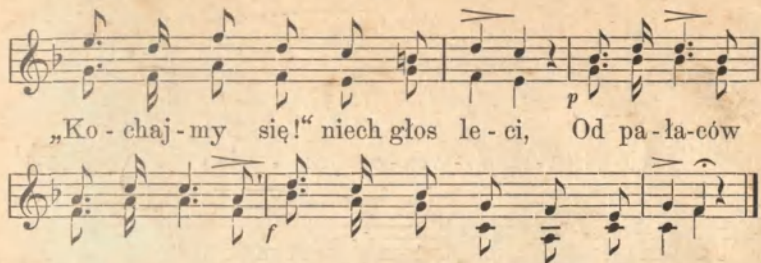
Jan Czubski.



1. Kochajmy się bracia mo - i! Zgo-da niech nam serca



spo - i! Od pa - ła - ców w cha-tki kmie - ci,



w cha - tki kmie - ci, „Ko - chaj - my się!“ niech głos le - ci.

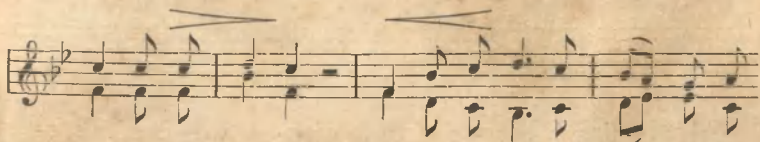
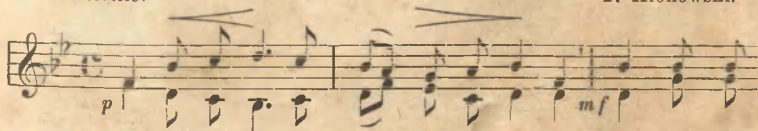
2. Jakaż bieda mi dobodzie,
Gdy z mym bratem żyję w zgodzie?
Gdy z nim smutki i wesele,
Chleb i mienie — życie dzielę?
3. Kochajmy się tylko wzajem:
Każdy kącik będzie rajem,
Bo gdzie wzrasta miłość, zgoda,
Tam jest szczęście i swoboda.
4. Kiedy miłość nas zespoli
Jako braci w każdej doli,
Wrogów siła nas nie zmoże,
Bo sam Bóg nam dopomoże!

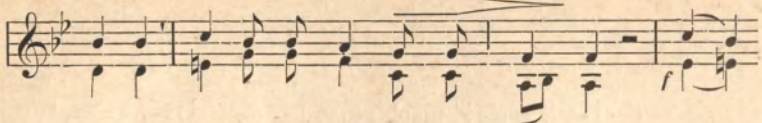
II. ks. do czyt. Nr. 261.

22. Zachęcenie do pracy.

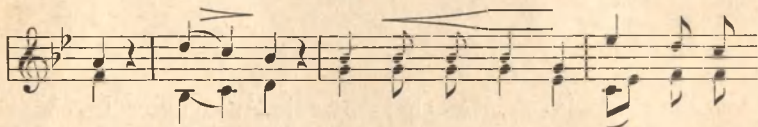
Miernie.

T. Klonowski.





le - cie Sta - łą po - wra - ca prze - mia - ną. Bra -



cia! Bra - cia! Bra - cia! Za - mia - rem ży - cia jest



pra - ca, Pra - ca nas tyl - ko zdo - bi, zbo - ga - ca.

2. Patrz oto pszczołka z łąki dalekiej
Śpieszy do swojej rodziny,
Małe z kwiateczków soku drobiny
Niesie do wspólnej pasieki.
Bracia! Bracia! i t. d.

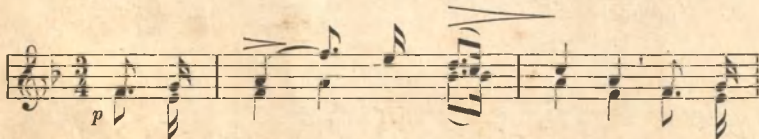
3. Patrz oto mrówki, pilne roboty,
Żywność składają na słoty,
Bracia, pracujmy, starość nas czeka!
Starość jest zimą człowieka.
Bracia! Bracia! i t. d.

Ze śpiewnika Sliwki.

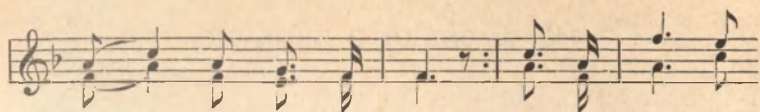
23. O czasie.

Spokojnie.

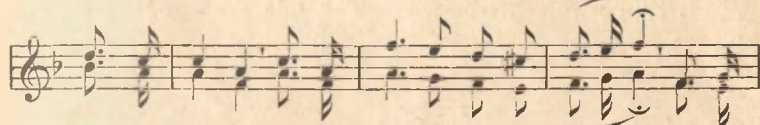
Melodya irlandzka.



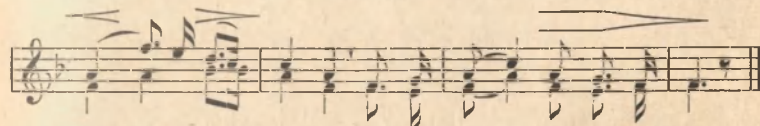
1. { Pły - niesz cza - sie tak jak wo - da, Tak o -
Ka - żdej chwil - ki wiel - ka szko - da — Ja - bym



pu - szczasz śpie-sznie świat; } Nie u - cie - kaj
ka - żdą z u - żyć rad.



więc tak chy-żo, Nie u - cie-kaj pro-szę cię; Gdy się



przy-szłe la-ta zbli-żą, Mi-ło wspomnieć chwile te.

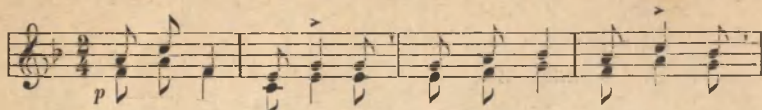
2. Niechaj bujam, niech się bawię,
Wszak młodzieńczy to mój wiek;
Trudno myśleć o zabawie,
Gdy zestarzeje się już człek!
Nikt dwa razy nie był młody,
Więc niech hasa, hula, gra;
Lecz by nie miał później szkody,
O naukę niech też dba.
3. Kiedy wreszcie przyszłość błysnie,
Ty rozprószysz, czasie, nas;
Serce mego żal nie ściśnie,
Dobrzem spędził młody czas.
Nieraz wspomni się to koło,
Gdzie to uciech bywał stek,
Tóż choć westchnie się wesoło:
Śliczny, śliczny był to wiek!

Józef Chmielewski.

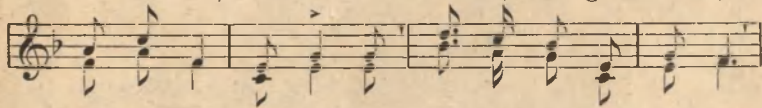
24. Piosnka o zabawie.

Z żywością.

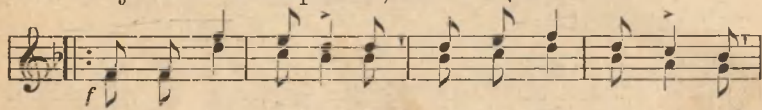
Melodya ludowa.



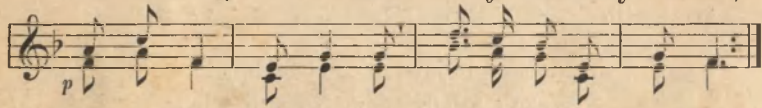
1. Za-ba-wa, za-ba-wa Tak mię cze - goś ku - si,



Że już tru - dna spra-wa, Człek się ba - wić mu - si.



Cze-muż się nie bawić? Wszak je - steś - my mło-dzi,



A w nudach czas tra - wić, To po-do-bno szko-dzi.

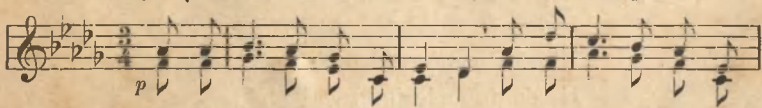
2. A więc chłopcy chwacko
Do zabawy śpieszyć,
Kto się spisz gracko,
Będzie go to cieszyć

I rodzina nasza
Będzie z tego rada,
Że chwackiego syna
W gronie swem posiada.
Józef Chmielewski.

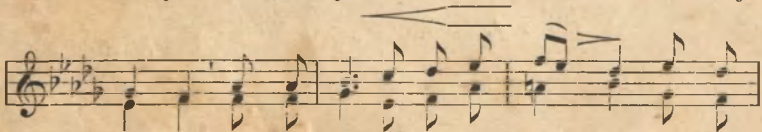
25. Oj, litości!

Miernie, smętnie.

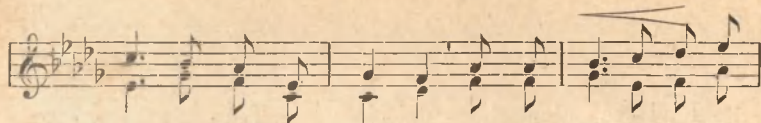
Melodya ludowa.



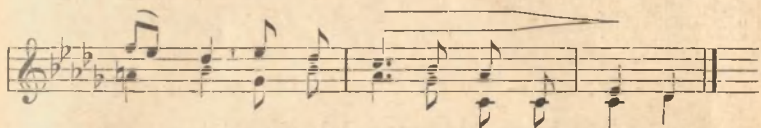
1. Oj, li - to - ści! oj, li - to - ści! Jam sie-ro - ta z waszej



wło - ści, Gdy nie ma - cie ser - ca z lo - du, Nie daj-



cież mi um-rzeć z gło-du, Gdy nie ma-cie ser-ca



z lo - du, Nie daj - cież mi um-rzeć z gło-du.

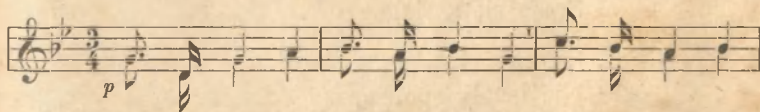
2. Sama tu na ziemi stoję,
Pan Bóg widzi nędzę moję;
[: Ludzie! ludzie! serca trzeba,
A ja tylko błagam chleba.:]
3. Chleba! chleba! miły Boże!
Czy was wzruszyć łza nie może?
[: O, wam miodem żywot płynie:
A sierota z głodu ginie.:]

St. Jachowicz.

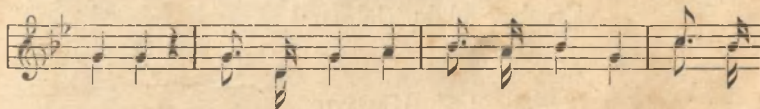
26. Sierota.

Pomału z wyrazem.

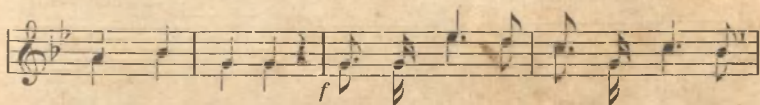
St. Moniuszko.



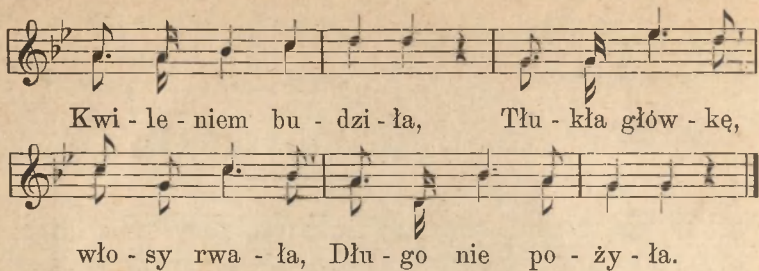
1. We-szła gwiazda nad ko-ściołkiem. Pod ko-ściołkiem



ro-sa A sie-ro-tka na grób ma-tki No - cą



przy-szła bo-sa. Na ka-li-nach śpią-ce pta-szki



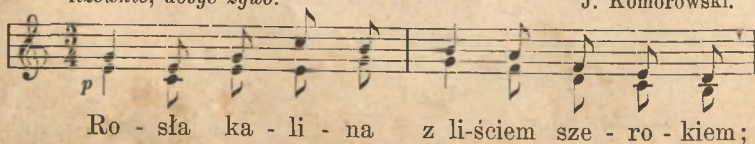
2. Między bluszczem i barwinkiem,
Ostem i pokrzywą,
Kopacz znalazł na tym grobie
Sierotkę nie żywą.
Po trzech dniach ją pochowali
Wdołku pod kościołem;
Ale szkoda, pochowali
Nie przy matce społem.
3. Grób matczki przy kościółku
Był po stronie jednej,
A po drugiej za kościółkiem
Grób sieroty biednej.
Tam na grobie, na matczynym,
Lipka wyrastała,
A sierotce z kądsiś brzoźka
Sama się zasiała.
4. [: I choć matka ze sierotą
Nie leżały społem,
Wszelako się lipka z brzoźką
Zrosły nad kościołem. :]

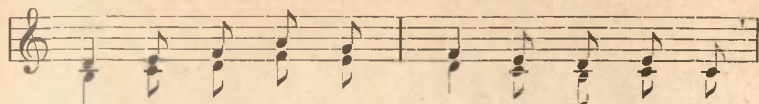
Teofil Lenartowicz.

27. Kalina.

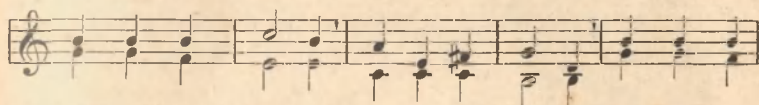
Rzewnie, dosyć żywo.

J. Komorowski.





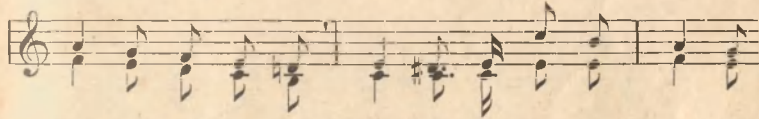
Nad mo - drym w ga ju ro - sła po - to - kiem,



Dro-bny deszcz pi - ła, ro - sę zbie - ra - ła W ma - jo - wem



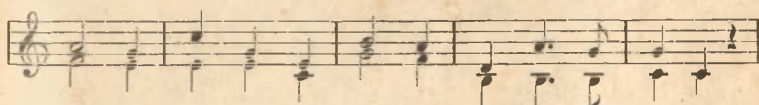
słoń - cu li - ście ką - pa - ła. W li - pecu ko - ra - le



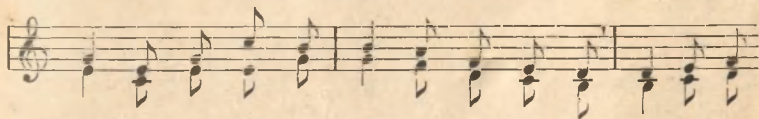
mia - ła czer - wo - ne, W cien - kie zga - łą - zek wło - sy



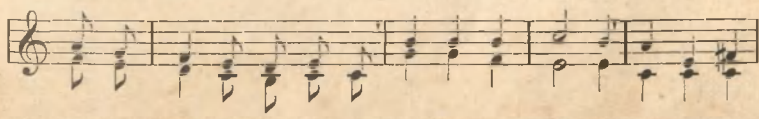
w ple - cio - ne, Tak się stro - i - ła jak dziew - czę



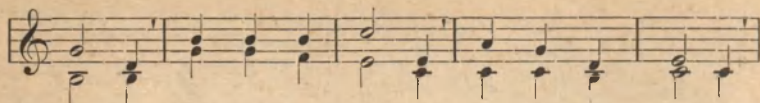
mło - de I jak w lu - ster - ko pa - trzy - ła w wo - dę.



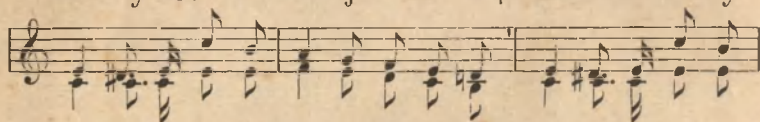
Wiatr co dnia cze - sał jej dłu - gie wło - sy, A o - czy



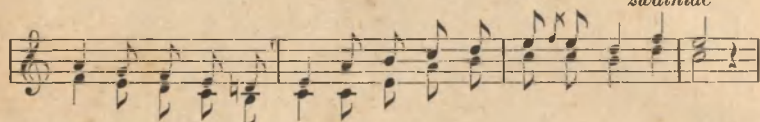
my - ła kro - pla - mi ro - sy. U tej kry - ni - cy, u tej ka -



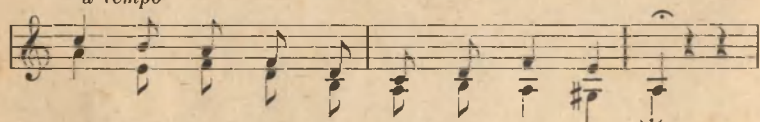
li - ny Ja - sio fu - jar - ki krę - cił z wierz - bi - ny



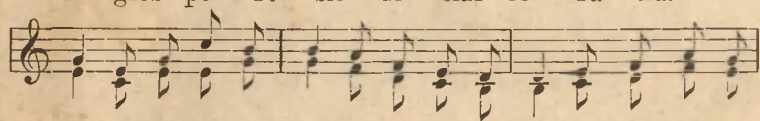
I grywał so-bie dłu-go ża-ło-śnie, gdzie nad kry-ni-cą
zwalniać



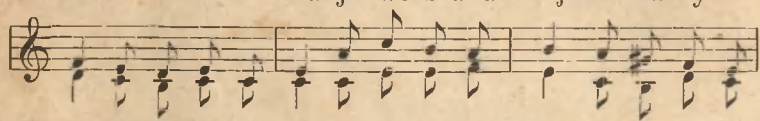
ka-li-na ro-śnie I śpiewał so-bie da-na oj, da-na.
a tempo



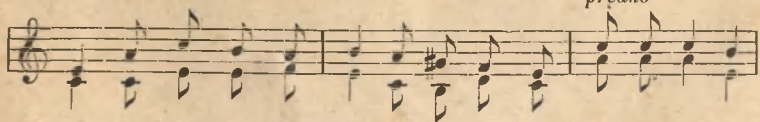
A głos po ro - sie le - ciął co - ra - na.



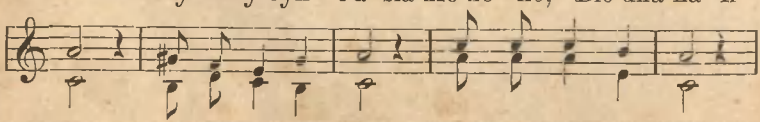
Ka - li - na suknie ma - jo - we bra - ła I jak dziewczy - na



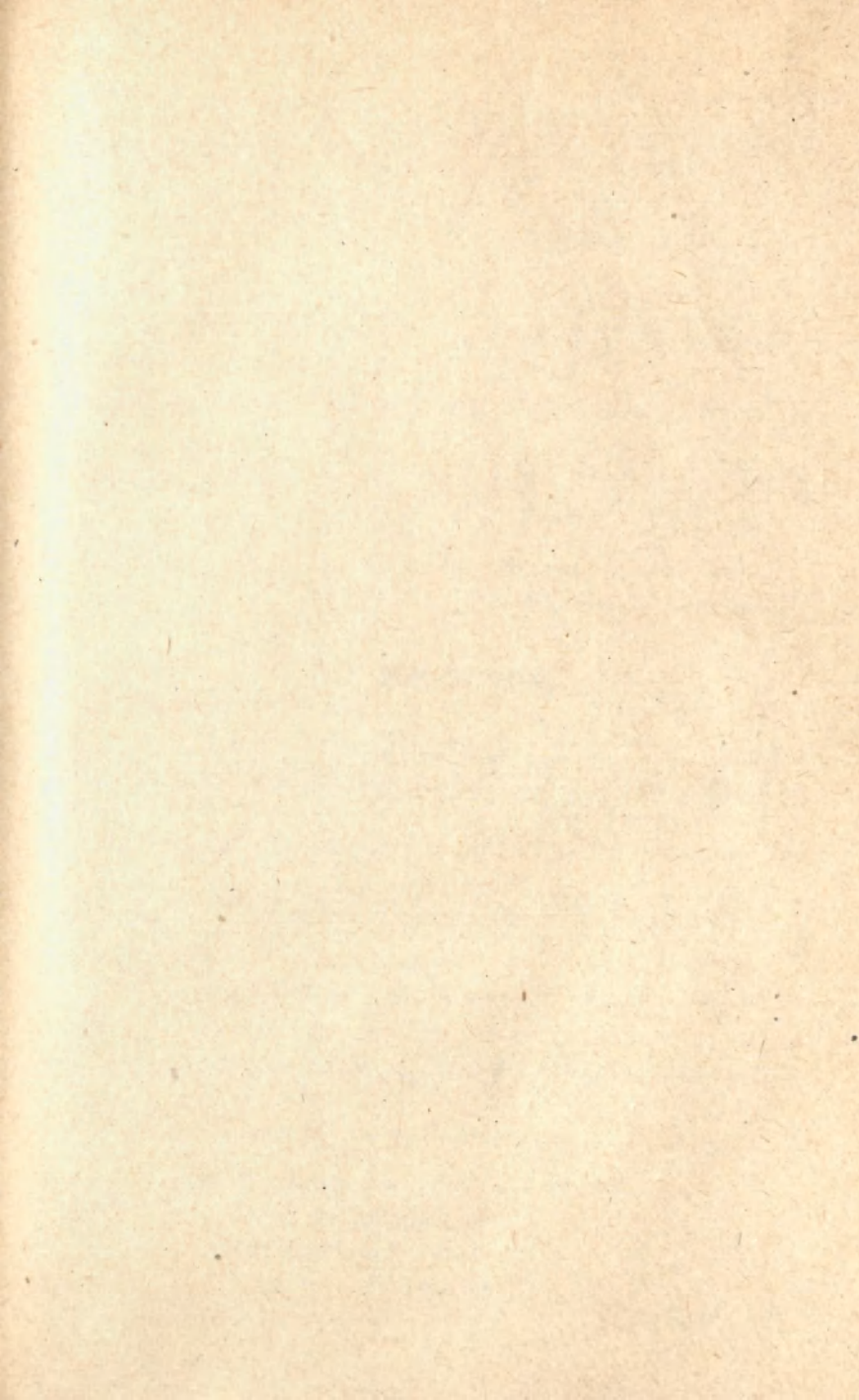
w ga - ju cze - ka - ła. A gdy je - sie - nią w skrzynkę zie - lo - ną
przedko

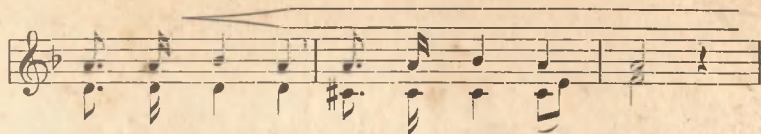


Pod czar - ny krzy - żyk Ja - sia zło - żo - no, Bie - dna ka - li -

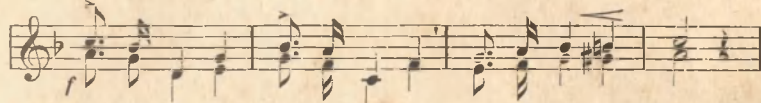


na znać go ko - cha - ła, Bo wszystkie swo - je

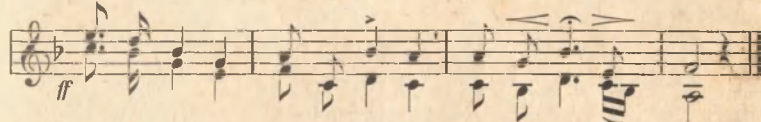




3. tam po bło - niu, Z zło - ścią wstrzą - sasz grzbiet;
predey.



3. Śpieszę, śpieszę lu - by ko - niu, Skoczę, le - cim wnet.



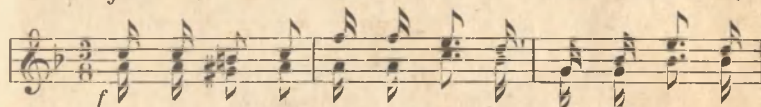
3. Śpieszę, śpieszę lu - by ko - niu, Skoczę, le - cim wnet.

Ze śpiewnika M. Rudnickiego.

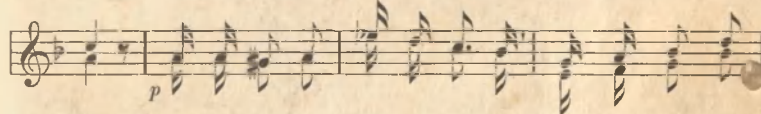
30. Młode orle.

Z życiem.

J. Czubski.



1. Wy - leć pta - ku, or - le mło - dy, Po nad przepaść



burz, Świe - żej na - pij się swo - bo - dy, Tam z ró - ża - nych



wzgórz! Tam z ró - ża - nych wzgórz!

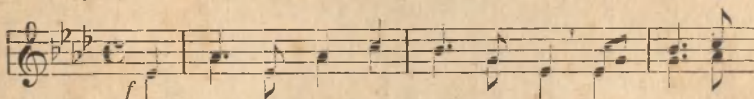
2. Wartkiem skrzydłem leć wysoko,
Po przestrzeniach mknij,
Błyskawiczne wyteż oko,
Tam w niebiosach żyj! i t. d.

Wincenty Pol.

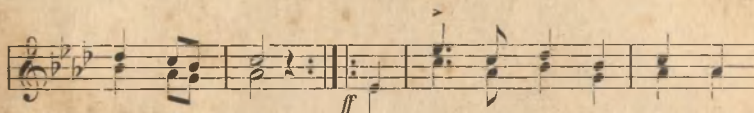
31. Pieśń żeglarzy.

Żywo, silno.

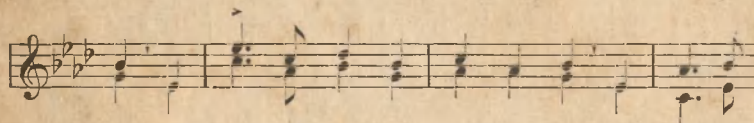
F. Schubert.



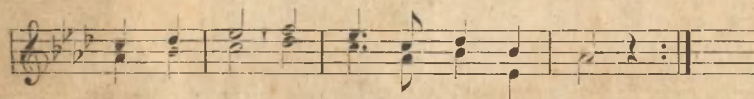
1. Choć bu - rza hu - czy w ko - ło nas, Do gó - ry



wznie - śmy skroń! Nie stra - szny dla nas bu - rzy



czas, Bo sil - ną prze - cie ma - my dłoń. We - sel - my,



bra - cia, się, Choć wi - cher za - gle rwie!

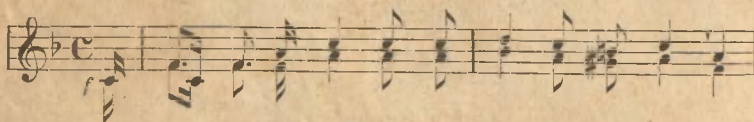
2. Kto pracę każdy święci dzień,
Ten smutku nie zna nie,
Choć słońce skryje chmury cień,
On w lepszą przyszłość patrzy się,
Weselmy, bracia, się, choć wichur żagle rwie!

Z Lutni warszawskiej.

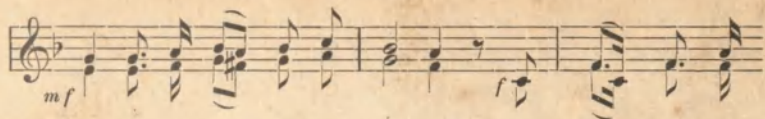
32. Marsz Sokołów.

Tempo marsza.

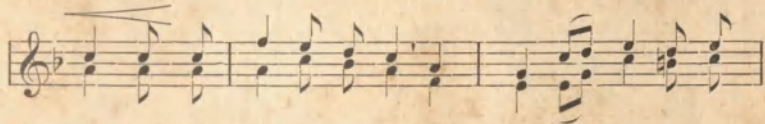
W. Czerwiński.



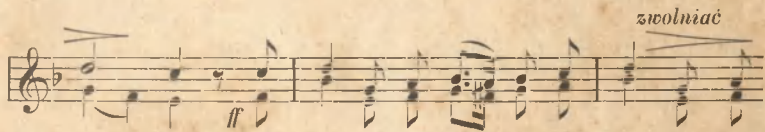
1. O - spa - ły i gnuś - ny, zgrzy - bia - ły ten świat, Na



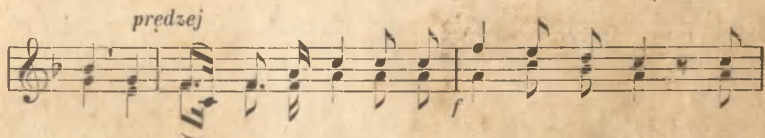
no-we on ży - cia ko - le - je Z wy - go - dnej po-



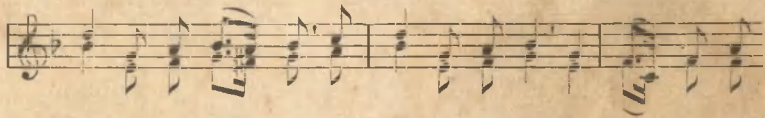
ście - li nie dźwi-ga się rad, I duch i cia - ło w nim



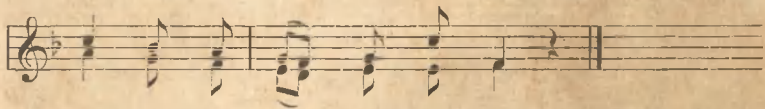
mdle - je. Hej, bra - cia So - ko - ły! do - daj - my mu



sił, By ru - chu zapragnał, by po - wstał i żył! Hej,



bra - cia So - ko - ły! do - daj - my mu sił, By ru - chu za-



pra - gnał, by po - wstał i żył!

2. W niemocy, senności i ciało i duch,
Naprawdę się dźwiga i łamie,
Tam tylko potężnym i twórczym jest ruch,
Gdzie wola — silne ma ramię.
Hej, bracia, kto ptakiem przelecieć chce świat,
Niech skrzydła sokoła od młodych ma lat!

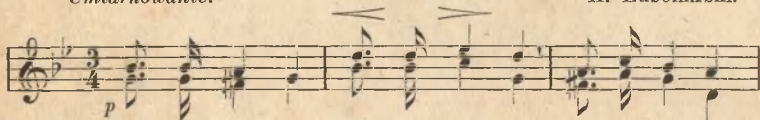
3. Więc razem, ochoczo, w daleki ten lot
Sposobić nam skrzydła dla ducha,
Nie złamie nas tucza, nie strwoży nas grzmot,
Gdy woli siła posłucha.
Hej, bracia, kto ptakiem przelecieć chce świat,
Niech skrzydła sokole od młodych ma lat!

Jan Lam.

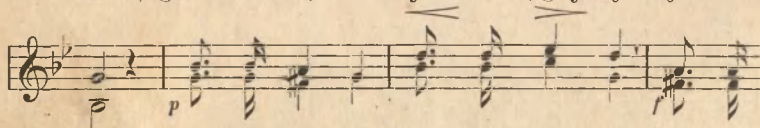
33. Do gwiazdki.

Umiarkowanie.

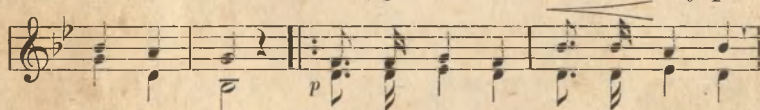
K. Lubomirski.



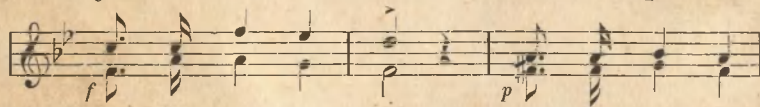
1. O, gwiazdeczko, coś błyszczą-ła, gdym ja uj-rzał



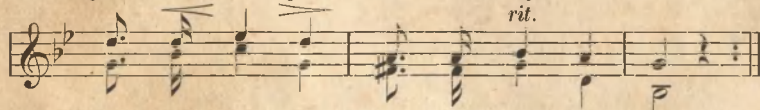
świat, Cze-muż to tak, gwiazd-ko ma - ła, twój pro-



my-czek zbladł? Cze-muż mi już tak nie pło-nie,



jak w dzie-cin - nych dniach, Gdym na ma - tki



i - grał ło - nie, w ma - lo - wa - nych snach.

2. Prędkoś, prędkoś żeglowała po niebieskiem tle;
O gwiazdeczko moja mała, wiodłaś ty mnie źle.
Wartkoś biegła wśród niebiosów, jam też chyżo żył,
Iz żywota złotych kłosów, wcześniem wieńce wił.

3. Znikły róże, zwiędły wieńce, pozołkł życia maj,
I zapaly i rumience, i tych złudzeń kraj.
Wszystko mi tu nad okółem, ła promyku émi,
Ach, bo blada nad mem czółem, ma gwiazdeczka tkwi.
4. O gwiazdeczko, dawne życie, w twym promyczku wznieć,
I jak dawniej na błękie, nad mem okiem świeć.
Niech me serce jeszcze zazna, doli młodych lat,
Nim mnie ręka pchnie żelazna, za słoneczny świat.

Wiktoryn Zieliński.

34. Marzenie chłopca.

Troche zwawo.

Z. Noskowski.

1. A jak ja u - ro-snę, Sprzęgnę woł - ki

si - we, Bę - dę o - rał, za - o - ry - wał Tę psze -

ni - czną ni - wę. A jak ja u - ro - sne,

We - zme zło - te zia - r - no Be - de sie - wał

zwolnić.

The first system of the musical score for 'The Bird Song' is written on a single staff in treble clef. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The melody consists of eighth and sixteenth notes, with some notes beamed together. The system ends with a double bar line.

2. A jak ja urosnę
Nie poskapię ręki,
Będę kosił bujną niwę
I śpiewał piosenki.

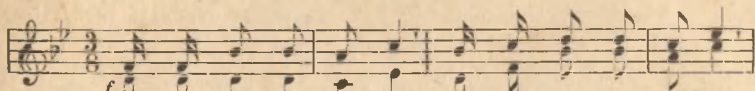
Oj, ty bujna niwo,
Ty pszeniczne pole,
Nie żał tobie pracy naszej,
Ni potu na czole!

Marya Konopnicka.

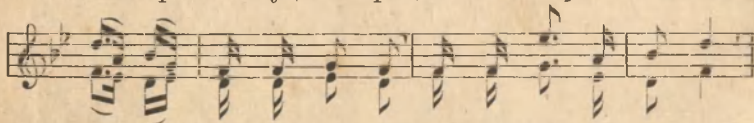
35. Pieśń rolnika.

Żwawo.

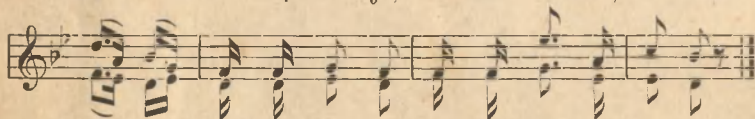
Melodya ludowa.



1. Chłó-pek ci - ja, chłó-pek, we - soł w po - lu o - rzę.



Do-brze mi się dzie - je, Chwała To - bie, Bo - że!



Do-brze mi się dzie - je, Chwała To - bie, Bo - że!

2. Z pracy nie choruję, lenistwem się brzydzę,
[: Żadnej się roboty, żadnej nie powstydzę.:]

3. Rozlega się w polu śpiewanie oraczy:
[: Co niema, to niema, bez pracy kołaczy.:]

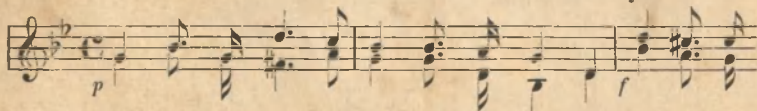
Teofil Lenartowicz.

II. ks. do czyt. Nr. 134.

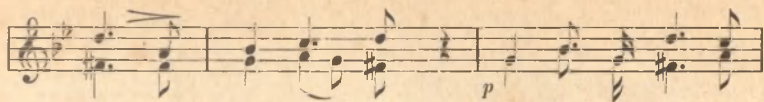
36. Pieśń oracza.

Powoli.

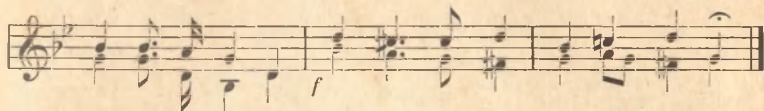
Melodya ludowa.



1. Płu - gu mój dro - gi, plu - gu po - czci - wy! Gdy prujesz



o - stem że - la - zem Tę zie - mię mo - ja,



te mo - je ni - wy, Toś me - go ży - cia o - bra - zem.

2. Pługu mój drogi, pługu mój stary!

Tak prędko zbiegły nam lata ;

Tys z siwym włosem moim do pary,

Obu nas starość przygniata.

3. Twem ostrzem niegdyś swoje zagony

Krajał mój ojciec sędziwy,

A gdy mu na śmierć jęknęły dzwony,

Tys został, pługu pocziwy!

4. Kiedy przy ojca płakałem zgonie,

Rzekł, patrząc na mnie z tęsknotą:

„Masz pług ten stary i zdrowe dłonie,

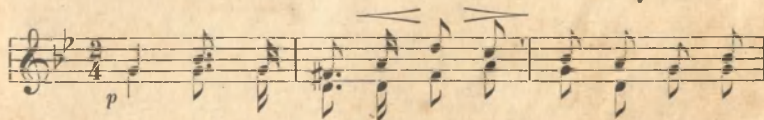
Nie będziesz, synu, sierota!“

III. ks. do czyt. Nr. 145.

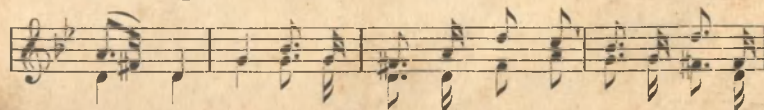
37. Oracz do skowronka.

Umiarkowanie.

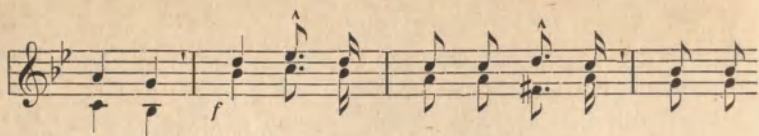
Melodya ludowa.



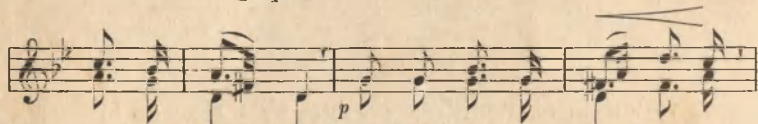
Już śpie - wasz sko - wro - ne - czku, już też i ja



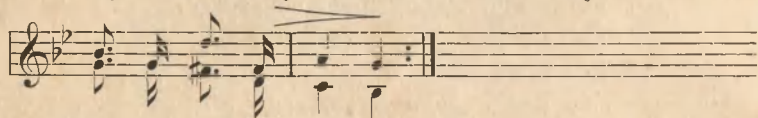
o - rze, O bu - dwu nas przy pra - cy je - dne wi - dza



zo - rze. Bóg po - móż sko - wro - ne - czku, do - da -



waj na - dzie - je, I dla Cie - bie ja ra - zem



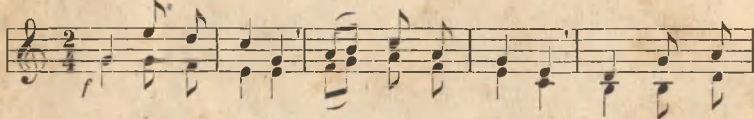
i dla sie - bie sie - ję.

Gawiński.

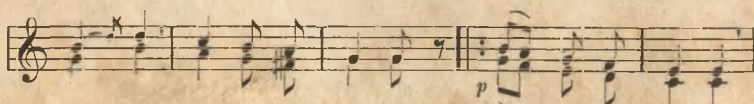
38. Wiosna.

Dosyć żywo.

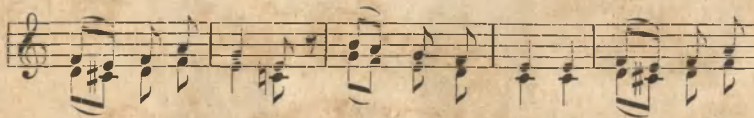
Teofil Klonowski.



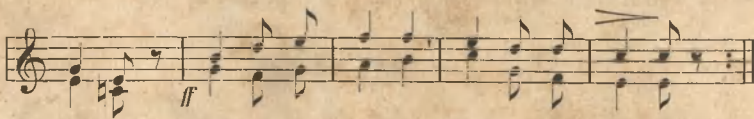
1. O jak we - so - le na - sta - ły cza - sy, W śliczną się



bar - wę przy - bra - ły la - sy; Słoń - ce się co - raz



wy - żej po - my - ka, Le - dwo śnieg wi - dać, lecz i ten



zni - ka. Le - dwo śnieg wi - dać, lecz i ten zni - ka.

2. Słodki szum czynią, gdy wiatr powiewa,
Zielonem liściem drzewa okrywa;
Gdziekolwiek pojdiesz, wiosenne dzwonki,
[: Kwilą piskliwym głosem skowronki. :]

3. Tu wełmonośnych owiec drużyna
Młodziuchne trawy ząbkami ścina,
Owdzie z wiernymi u nóg ogary,
[: Nadyma pasterz huczne fujary. :]

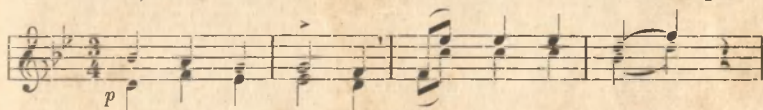
4. Dalej da pługów uprawiać ziemię,
Dalej do pracy robocze plemię!
Gdy nie zasieję za dobrej chwili,
[: Przez całą zimę będziemy pościli. :]

A. St Naruszewicz.

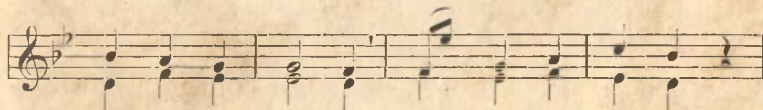
39. Na wiosnę.

Żwawo, swobodnie.

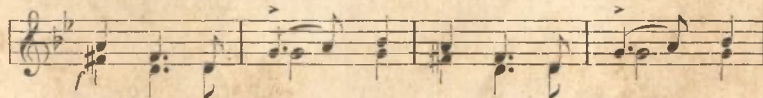
Fr. Chopin.



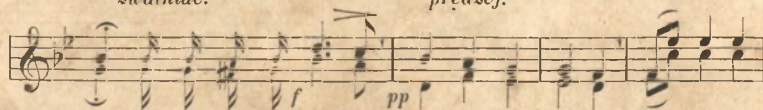
1. Słoń-ce do-grze-wa, Lu - dzie het o - rza,



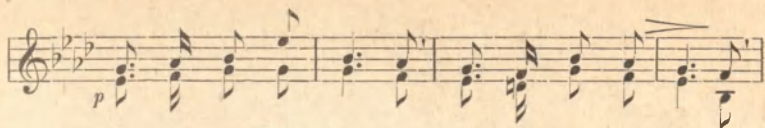
Sko-wro-nek śpie-wa Na chwa-łę Bo - żą;



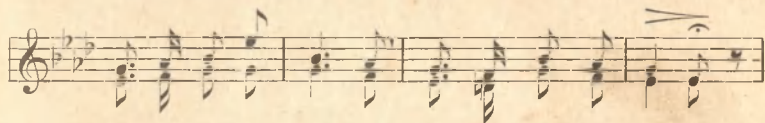
Choć zni-knie o - ku Wsrebrnym o - blo - ku,
zwalniać. *przedszej.*



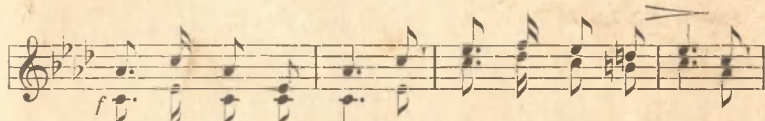
Jak-by z in-ne-go świata Pio-sen-ka je-go Per-ła mi



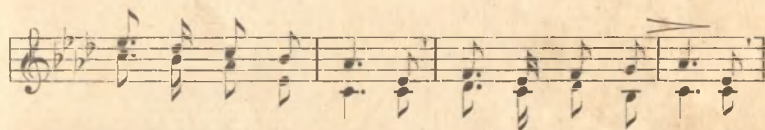
Paś się, błą-kaj trzód-ko, ja pod ska-łą się-dę;



Piosn-kę lu-bą, słod-ką śpie-wać so-bie bę-dę.



U-stroń mi-ła, ci-cha, ja-kiś żal w pa-mię-ci,



Cze-goś ser-ce wzdy-cha, w o-ku łza się krę-ci,



w o - ku łza się krę - ci.

2. Łza wybiegła z oka, ze mną strumyk śpiewa,
Do mnie się z wysoka skowronek odzywa.
Lot rozwija chyży, ledwo widny oku,
Coraz wyżej, wyżej już zginął w obłoku:
Nad pola, nad niwy, jeszcze piosnkę głosi,
I ziemi śpiew tkliwy do niebios zanosi.
Nad pola, nad niwy, jeszcze piosnkę głosi,
I ziemi śpiew tkliwy do niebios zanosi.

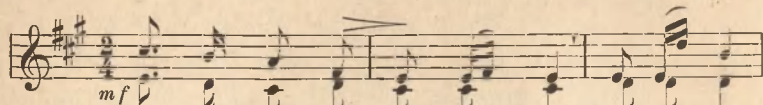
Stefan Witwicki.

41. Hejże! dzieci, dalej w gaj!

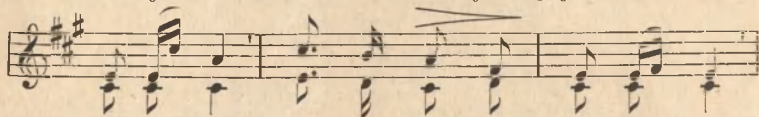
Wesoło.

(Marsz.)

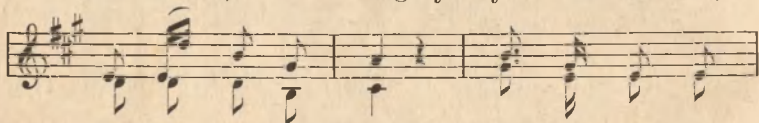
Mel. ludowa niem.



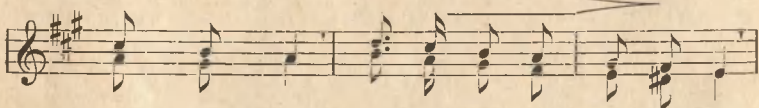
1. Hej - że! dzie - ci da - lej w gaj, La la la,



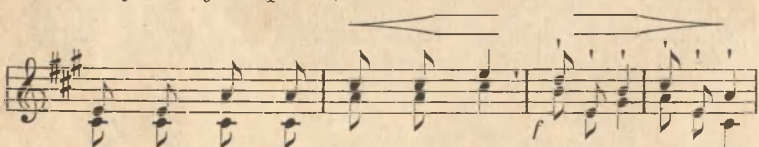
la la la, Zbie - rać grzy - by to mi raj,



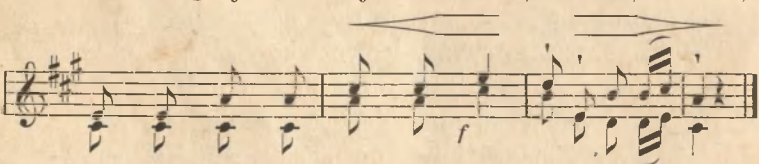
La la la la la, Czy się zwró - cim



w tył, czy w przód, La la la la la la la,



Wszędzie grzy - bów znajdziem w brod, la la la, la la la,



Wszędzie grzy - bów znajdziem w brod, la la la la la.

2. Borowników długi rząd, la

Wtulił się pod drzewa w ką, la

Dobra gratka to dla nas, la

[: Więc do kosza z niemi wraz, la :]

3. Leszczyna orzeszków da, la
 Bo ich całe pęki ma, la
 A kto jeżyn lubi smak, la
 [: To ich w gaju też nie brak, la:]

4. Hejże, dzieci, dalej w gaj! la
 Ty, gosposiu, kosz nam daj! la
 Napelnimy go pod wierzch la
 [: Nim przeszkodzi w pracy zmierzch! la . . .:]

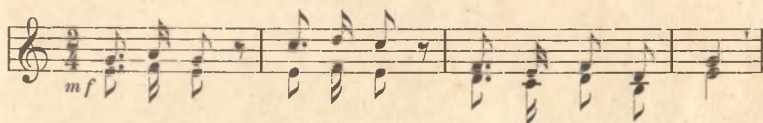
Słowa Jadwigi Chrzaszczewskiej.

42. Dalej wraz!

Wesoło.

(Marsz.)

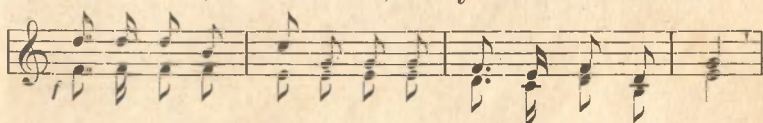
Melodya ludowa niem.



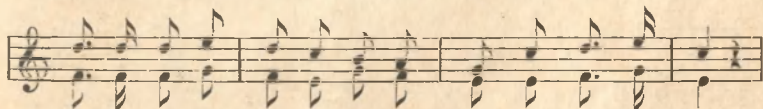
1. Da-lej wraz, w piękny czas, na przechadz-kę w las.



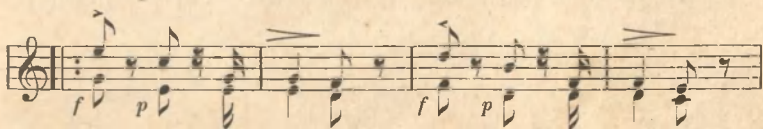
Słoń-ce lśni, ro-sa szkli, wszyst-ko wa-bi nas!



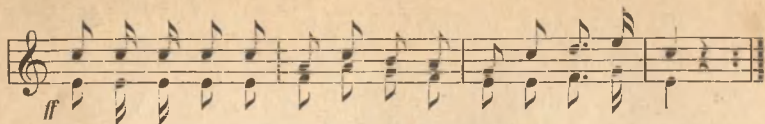
Hu-ra, naprzód, hej! we-so-ło, sły-chać pta-sząt śpiew,



Roz-ja-śnij-my na-sze czo-ło, nuć-my w cie-niu drzew.



La la la la la la la la la la



La la la la la la la la la la la.

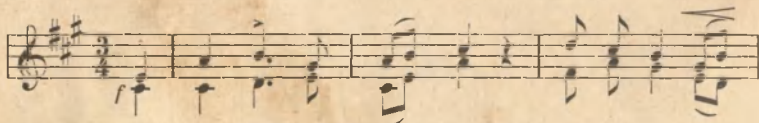
2. Cudny maj, cichy gaj, ziemię okrył kwiat,
W dzieczy się, cieszy mię, cały piękny świat!
Dalej naprzód, pieśń wesołą zaśpiewajmy w chór,
Niech ją echo niesie w koło w śród dolin i gór!
La la la la i t. d.

Ze śpiewnika Barabasza (poprawiony).

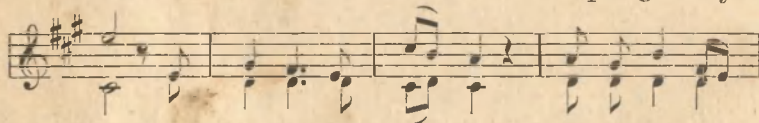
43. W lesie.

Cokolwiek żywo.

Z. Noskowski.



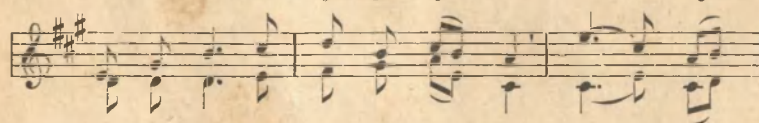
1. Za - wi - tał nam dzio - nek I po - go - dny



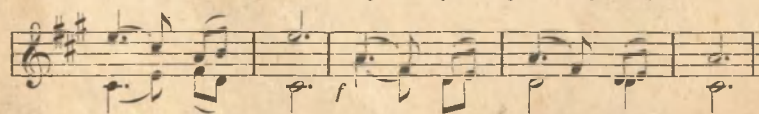
czas. Poj - dzie-my, poj - dzie-my Na ja - go - dy



w las. Na ja - go - dy, na ma - li - ny,



Na czar - nia - we te je - ży - ny. Poj - dziem,



poj - dziem w las! Poj - dziem, poj - dziem w las!

2. A ty czarny lesie,
A ty lesie nasz!
A skądże ty tyle
Tych jagodek masz?
I poziomki i maliny,
I czernice, i jeżyny.
[: A skądże je masz?:]

3. Uderzyły deszcze,
Przyszło słonko wraz,
Zarodziła ziemia
Wdobry, błogi czas.
Te jagody, te maliny,
Te czernice, te jeżyny,
[: Wdobry, błogi czas.:]
Marya Konopnicka.

44. Pożegnanie gaju.

Tempo marsza.

F. Mendelsohn-Bartholdy.

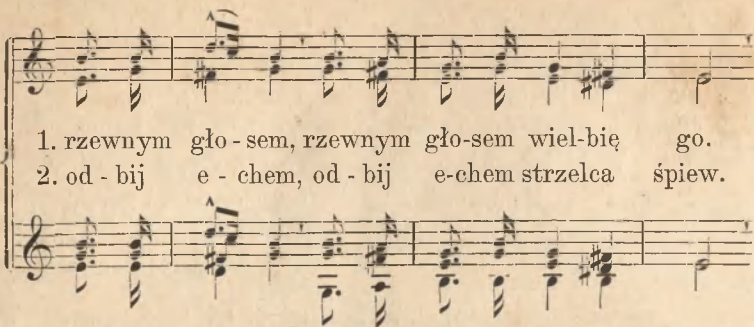
Na 2 gł.

1. Któż zbu - do - wał cie - bie, kto, Nie - bo -
2. Tu pod cie - niem buj - nych drzew, Niech o -

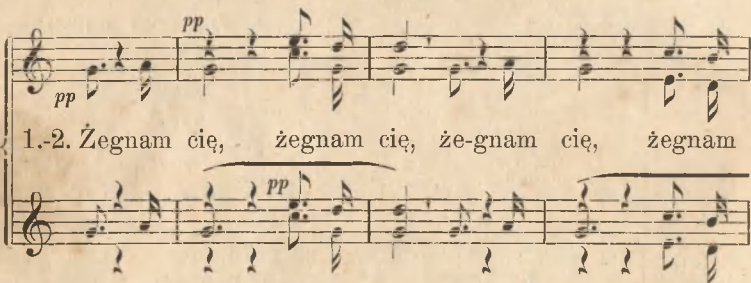
Na 3 gł.

1. ty - czny pię - kny le - sie? Ser - ce mo - je cześć ci
2. chło - dną ży - cia tro - ski. Pię - kny le - sie, two - rze

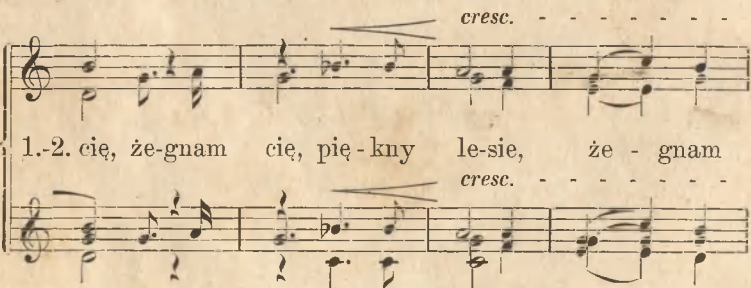
1. nie - sie, Rzewnym gło - sem wiel - bię go, rzewnym głosem,
2. bo - ski, Od - bij e - chem strzelca śpiew, od - bij e - chem,



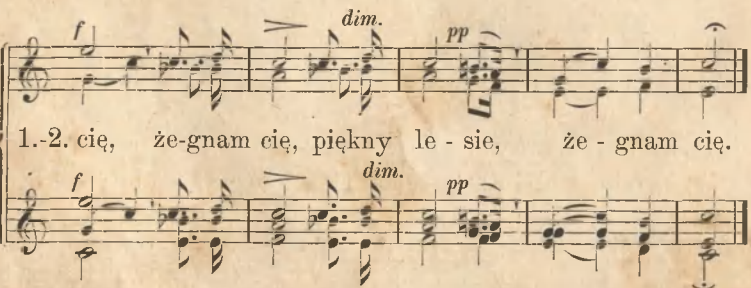
1. rzewnym gło - sem, rzewnym gło-sem wiel-bię go.
2. od - bij e - chem, od - bij e-chem strzelca śpiew.



pp
1-2. Żegnam cię, żegnam cię, że-gnam cię, żegnam



cresc.
1-2. cię, że-gnam cię, pię-kny le-sie, że - gnam
cresc.



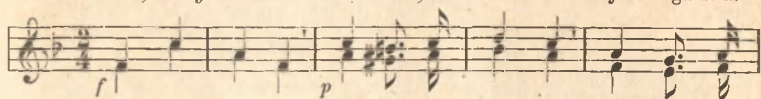
f *dim.* *pp*
1-2. cię, że-gnam cię, piękny le - sie, że - gnam cię.
f *dim.* *pp*

45. Wgó-rę czo-ła.

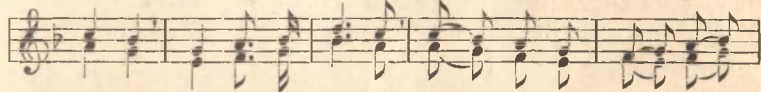
Weso-ło, z wyrazem.

(Marsz.)

Melodya bułgarska.



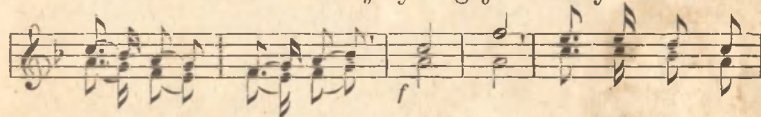
1. Wgó-rę czo-ła! We-so-ło, dzie-ci! Słoń-ce nam



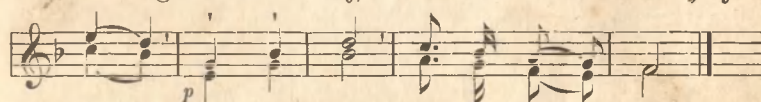
świe-ci, Wnaszej kra-i-nie Wi-seł-ka pły-nie,



A tam szu-mi stroj-ny gaj. Wszystkim nam



dro-gi nasz kraj, A tam szu-mi stroj-ny



gaj. Wszystkim nam dro-gi nasz kraj.

2. Wgó-rę czo-ła!

Nasza kraina

Droga, jedyna

A my jej dzieci.

Nam słońce świeci,

[: Dla nas szumi czarny bór,

Śpiewa nam ptaszynek chór.:]

3. Wgó-rę czo-ła!

Gra serce w łonie,

Połączmy dłonie,

Zdziwim narody,

Słońko swobody

[: Błysnie jak za dawnych lat,

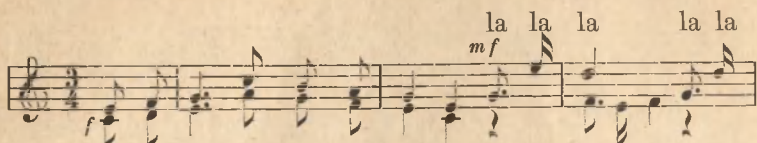
Wzrośnie znów wolności kwiat.:]

Z „Wiązanki“ Czubskiego.

46. W polu.

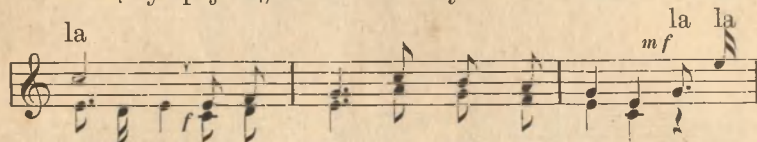
Wesoło.

Melodya ludowa.

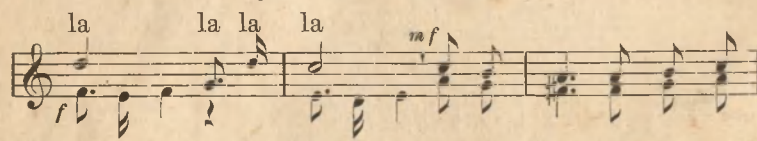


1. Kę-dy spoj-rze, świat u - ro - czy

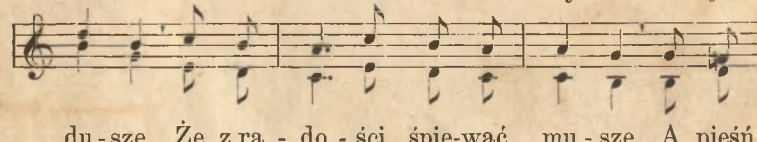
la la la



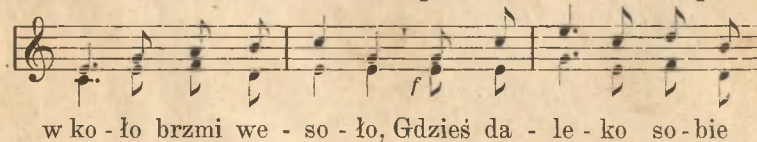
la la la Cu-dnym wdzię-kiem po - i o - czy,



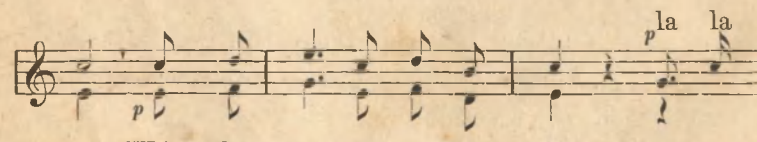
la la la Tak za - chwy - ca mo - ją



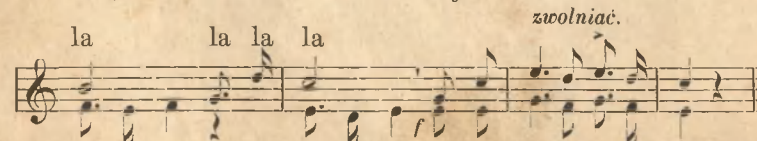
du - szę, Że z ra - do - ści śpie-wać mu - szę, A pieśń



w ko - ło brzmi we - so - ło, Gdzieś da - le - ko so - bie



mknie, W la - sku aż od - bi - ja się.



la la la la la la la la la la.

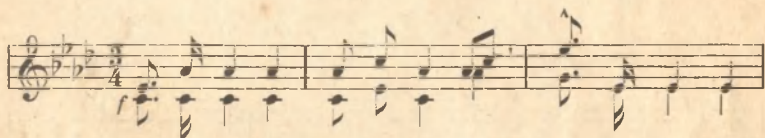
2. Jakież śliczne są tu kwiaty, la la la
 A na polach plon bogaty, la la la
 Jakże strojne szumią drzewa!
 Brzęczą pszczołki, ptaszek śpiewa,
 Tóż wietrzyku, swawolniku,
 Nieś piosenkę moją w dal
 I dobrego Stwórcę chwal!
 La, la, la i t. d.

Józef Chmielewski.

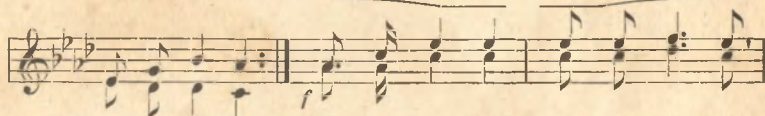
47. Pieśń żniwiarzy.

Żwawo.

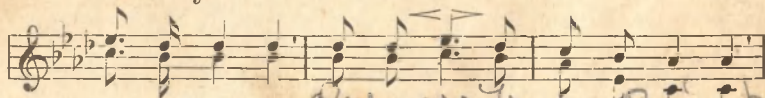
Melodya ludowa.



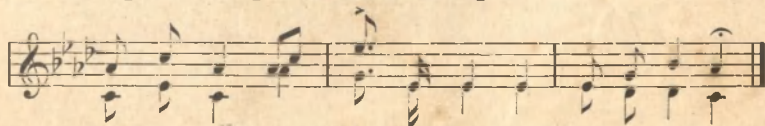
1. { Słoń-ce spa-da co-raz ni-żej, Wkrót-ce wie-czór
 Ko-niec ła-nu co-raz bli-żej, Dzi-siaj skończym



już za-wi-ta; } Snop do sno-pa, Bę-dzie ko-pa,
 żni-wo ży-ta. }



Snop-do sno-pa, Bę-dzie ko-pa, Ra-żno w zbo-że,



Bóg po-mo-że, Ra-żno w zbo-że, Bóg po-mo-że.

2. Kto najprędzej z nas się zwinie,
 To nagroda go nie minie;

Słaby, silny, stary, młody,
Dalej wszyscy dziś w zawody!
[: Snop do snopa, będzie kopa; :]
[: Rażno w zboże, Bóg pomoże. :]

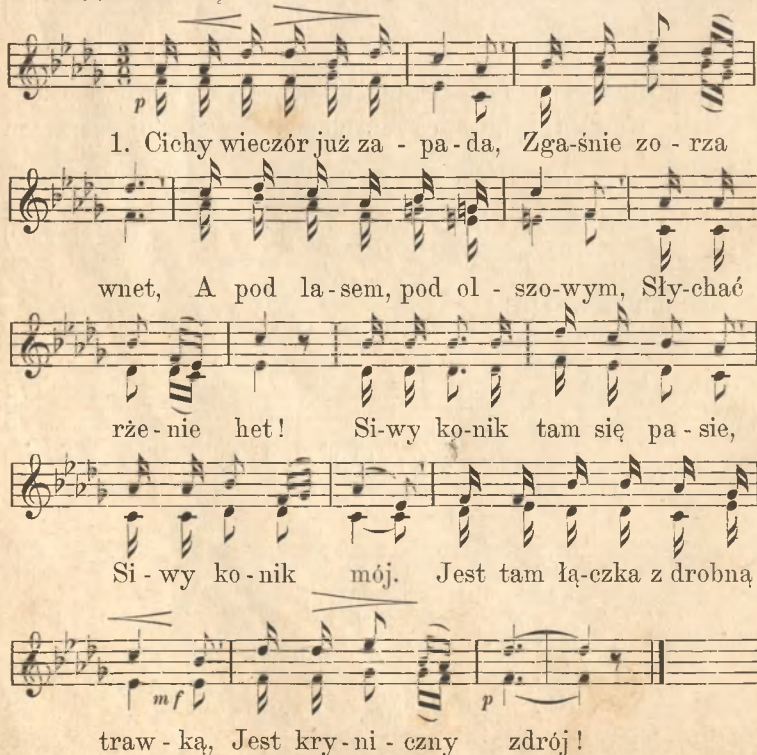
3. Niech dziewczęta wieniec płotą,
Bo się zbliża koniec łąnu;
Pieśń zanucim i z ochotą
Zaniesiemy wieniec panu.
[: Snop do snopa, będzie kopa; :]
[: Rażno w zboże, Bóg pomoże. :]

III. ks. do czyt. Nr. 151.

48. Cichy wieczór.

Zwolna i marząco.

Z. Noskowski.



1. Cichy wieczór już za - pa - da, Zga - śnie zo - rza
wnet, A pod ła - sem, pod ol - szo - wym, Sły - chać
rze - nie het! Si - wy ko - nik tam się pa - sie,
Si - wy ko - nik mój. Jest tam łą - czka z drobną
traw - ką, Jest kry - ni - czny zród - ł!

2. Siwy konik rży po łące,
Rozległ tam się głos,
Leci echo od olszyny
Polem pełnem rós.
A miesiącek cicho wstaje,
Lipa sypie kwiat;
Cudnaż, cudna noc ta letnia,
Cudny jest nasz świat!

Marya Konopnicka.

49. Na pastwisku.

Cokolwiek żwawo.

Zygmunt Noskowski.

Si-ny dym się wi-je Pod la-sem da-le-ko,
Tam pa-stu-szki o-gnie pa-lą I ziem-nia-ki
pie-ka. A ^{Bożysio} ~~Za-czek~~ wa-ru-je, Ła-py so-bie
grze-je, Krów-ki ry-cza, po-ry-ku-ja,
Do-brze im się dzie-je. O mój Żuczku mi-ły; Ob-
szczekuj od szko-dy, Bo jak wyj-dzie pan e-ko-nom,

Bę-daż to - bie go - dy! Bo jak wyj - dzie
pan e - ko - nom, Bę-daż to - bie go - dy.

Marya Konopnicka.

50. Wiatr.

Z życiem i wyrazem.

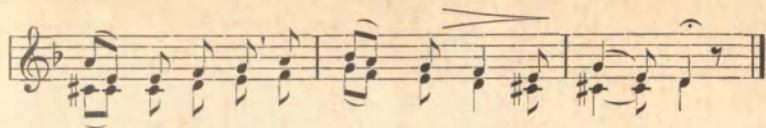
Zygmunt Noskowski.

Pojedyncze głosy.

p
Cze-go ty je - czysz, ty buj - ny wie - trze
I cze-go tak za - wo - dzisz? Cze-mu nie-siedzisz w cha-
tec - ce swo - jej, Tyl - ko po po - lu cho - dzisz?

Chór.

Oj, te - go je - cze, te - go za - wo - dze,
Mo-je ty dro-gie dzie - cie, Że nie mam chatki, ro-



dzo - nej chatki, I tu - łam się po świe - cie.

Marya Konopnicka.

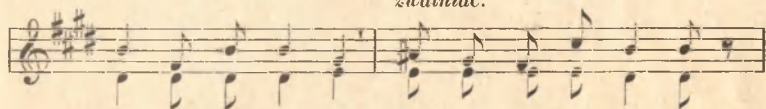
51. Dobranoc.

Spokojnie i śpiewnie.

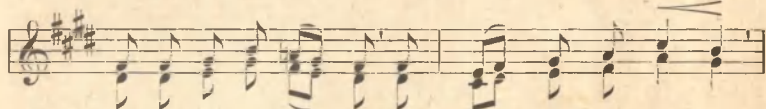
Zygmunt Noskowski.



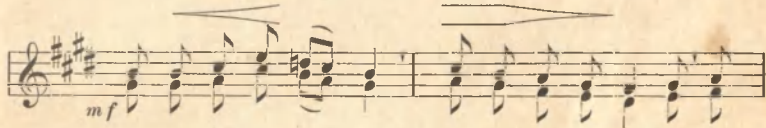
Do - branoc, ty wiosko, Do - branoc, ko - cha - na! Oj
zwalniać.



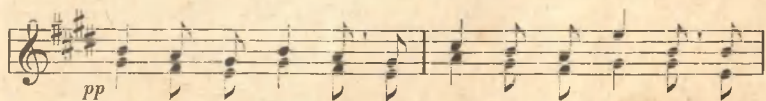
bę - dziesz ty spa - ła Do no - we - go ra - na,



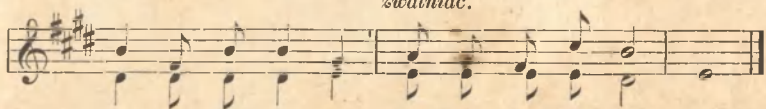
Do no - we - go ra - na, Co wzej - dzie na nie - bie,



Kie - dy no - wa wio - sna Z nów o - bu - dzi cie - bie. Do -



bra - noc, ty wio - sko, Do - bra - noc ko - cha - na! Oj



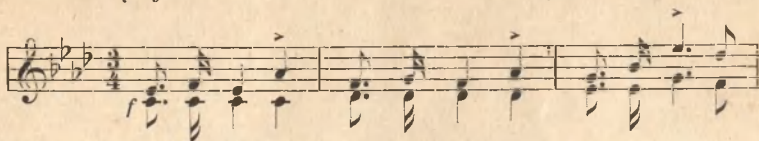
bę - dziesz ty spa - ła Do no - we - go ra - na.

Marya Konopnicka.

52. Rzeka.

Trochę żywo.

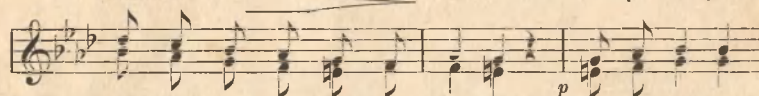
Zygmunt Noskowski.



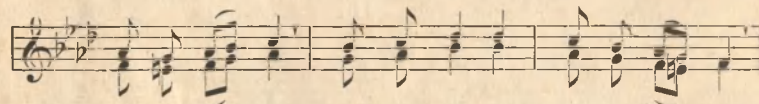
1. Za tą głę-bią, za tym bro-dem, Tam sta-nę-ła



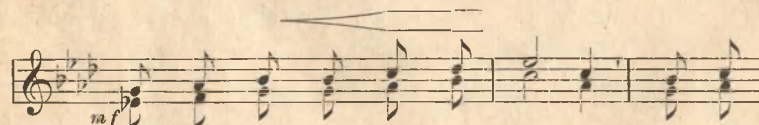
rze-ka lo-dem; A - ni szu-mi, a - ni pły-nie,
zwalniać. *trochę wolniej.*



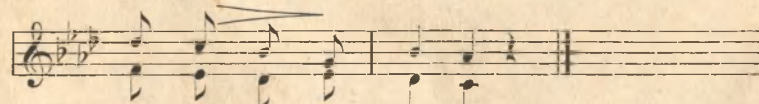
Tyl-ko du-ma w swej głę - bi-nie: Gdzie jej wio-sna,



gdzie jej zo - rza, Gdzie jej dro-ga het do mo - rza?



Gdzie jej wio - sna, gdzie jej zo - rza, Gdzie jej



dro - ga het do mo - rza?

2. Oj, ty rzeko, oj, ty sina,
Lody tobie nie nowina;
Co rok zima więzi ciebie,
Co rok wichry mkną po niebie.
[: Aż znów przyjdzie wiosna hoża,
I popłyniesz het do morza!:]

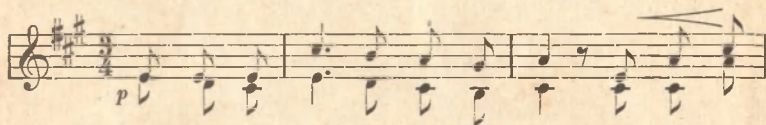
3. Nie na zawsze słonko gaśnie,
Nie na zawsze ziemia zaśnie,
Nie za zawsze wędnie kwiecie,
Nie na zawsze mróz na świecie.
[: Przyjdzie wiosna, przyjdzie hoża,
Pojdą rzeki het do morza!:]

Marya Konopnicka.

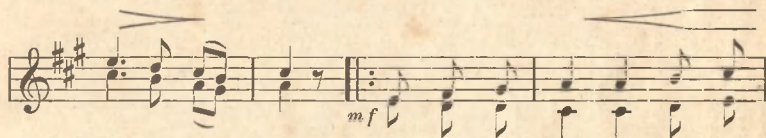
53. Ojcowski dom.

Z umiarkowaniem.

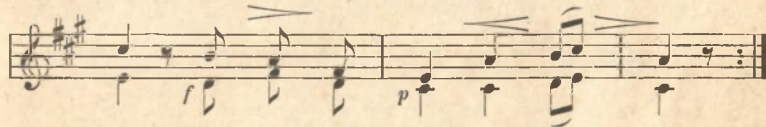
Melodya słoweńska.



1. Oj - cow-ski dom—to i - stny raj, Dar oj - ca



nie-bie-skie - go, Cho-ciaż-bys przeszedł ca - ły



świat, Nie znaj-dziesz pię-kniej - sze - go!

2. Tuś się dziecino, pierwszy raz
Do matki uśmiechnęła;
[: Tuś się uczyła Boga znać,
Tuś modlić się zaczęła. :]
3. Tutaj na każdym kroku cię
Oczy ojcowskie strzegły,
[: Tutaj w zabawach ciągłych ci
Dni twoje młode biegły. :]

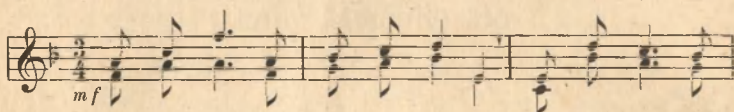
4. A gdy ci przyjdzie wyniść stąd
I odejść w świat daleki:
[: Ojcowski dom, dziecino, miej
W pamięci twej na wieki.:]

Podług czeskiego tłóm. Jan Kubisz.

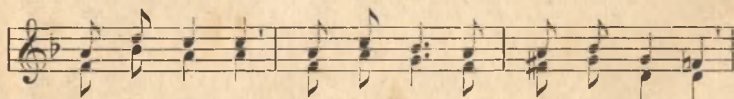
54. Pieśń rodzinna.

Powoli.

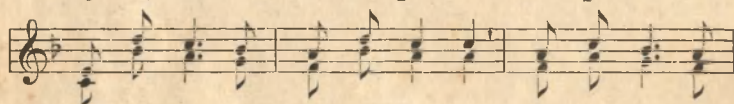
W. Wojnarski.



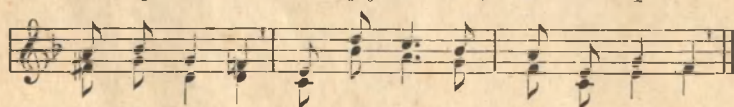
1. Cho-ciaż pod u - bo - gą strzechą, O - bok bra - ci,



- oj - ca, ma - tki Mo - żna pę - dzieć dni z po - cie - chą,



- Nie wy-cho-dząc z swo-jej cha - tki, Mo - żna pę - dzieć



- dni z po - cie - chą, Nie wy - cho - dząc z swo-jej cha - tki.

2. Praca jedna nam wesele,
Droższe nad wszystkie dostatki.
[: Tak, kochani przyjaciele:
Ona szczęściem biednej chatki.:]

3. Cnota szczęściem jest człowieka,
Ale często ten skarb rzadki,
[: Z wielkich pałaców ucieka
Do pocziwych nędznej chatki.:]

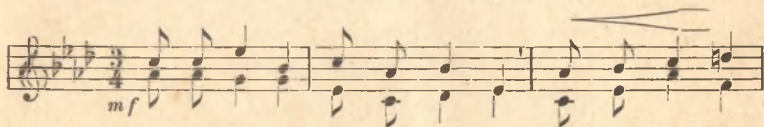
4. Więc przy enocie, pilnej pracy,
Bądźcie nieba moje świadki,
[: Że za tysiące pałacy
Nie zmieniłbym mojej chatki. :]

Ze śpiewnika Wojnarskiego.

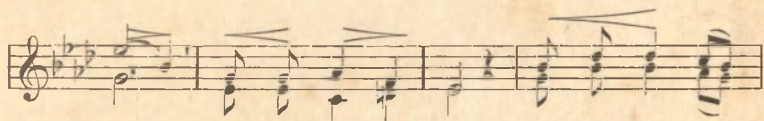
55. Nasza śląska ziemia miła.

Z uczuciem.

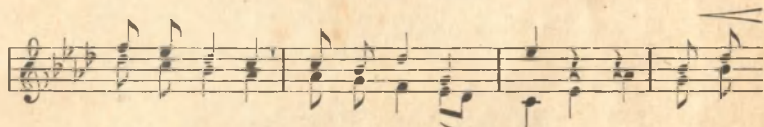
Jan Malát.



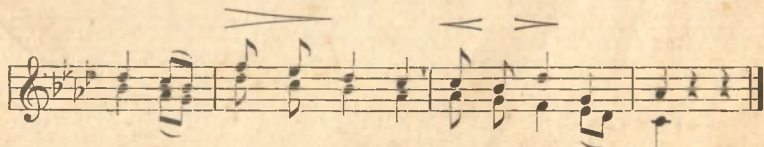
1. Nasza śląska zie-mia mi-ła, To prawdzi-wy



raj, To prawdzi-wy raj! O, ja-by'm nie



za-mie-ni-ła Jej na za-den kraj Ja-by'm, ja-by'm



w świecie nie zmie-ni-ła Jej na za-den kraj.

2. W gaju wdzięcznie słowik śpiewa,
[: A bieluchny kwiat :]
Jak śnieg świeży przyodziewa
Naokoło sad,
Jak śnieg świeży przyodziewa
Naokoło sad.

3. W śląskiem sercu wiecznie jasno,
[: Czysta w ciele krew; :]
Wszędzie gwarno i hałaśno
Wokół tylko śpiew,
Huczno, gwarno i hałaśno
Wokół tylko śpiew.

4. Nasza śląska ziemia miła
[: Czyli to nie raj? :]
O, jabym nie zamieniła
Jej na żaden kraj,
Jabym w świecie nie zmieniała
Jej na żaden kraj.

Albo: 1. i ostatnia strofa:

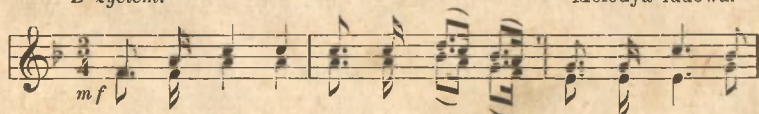
Nasz Śląsk drogi, kraj rodzinny,
[: To prawdziwy raj! :]
Jabym go na żaden inny
Nie zamienił kraj;
Za nie świecie go na inny
Nie zamienię kraj.

Podług czeskiego tłóm. Jan Kubisz.

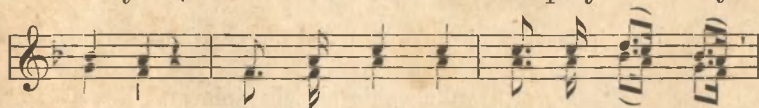
56. Pieśń Ślązaka.

Z życiem.

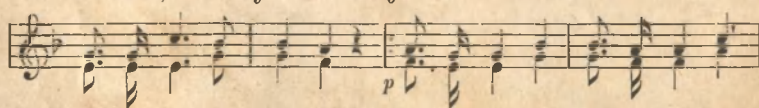
Melodya ludowa.



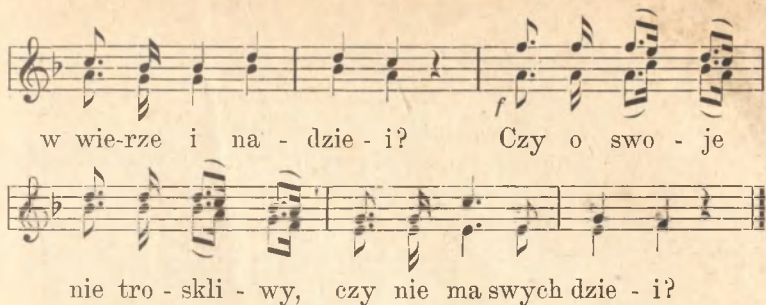
1. Czy Ślą-zak nie ma zdol-no-sci przy-ro-dzo-nych



so-bie; Czy nie znajdziesz w nim mi-ło-sci



k' Bo-gu, braciom, to-bie? Czy nie sta-ły, nie gor-li-wy



2. Izali Ślązak nie cierpi, baczy i nie czuje?
Izali się on nie smuci, czy i nie żałuje?
Izali on nie dziękuje, gdy darów używa?
Izali się nie raduje, nie cieszy nie śpiewa?

3. Długo żył on zapomniany, od braci w niedoli,
Przebudza się, powołany do życia, powoli.
Błogo, błogo, kto pracuje na ojczystej niwie,
Godność pracy ten uczuje w wielkiem ludów żniwie.

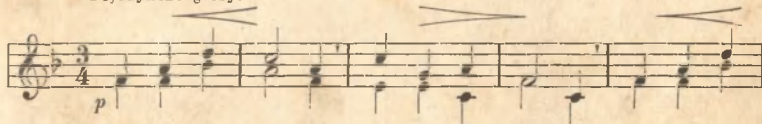
Jan Śliwka.

57. Kraj ojczysty.

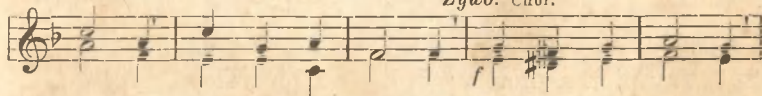
Powoli.

Melodya ludowa.

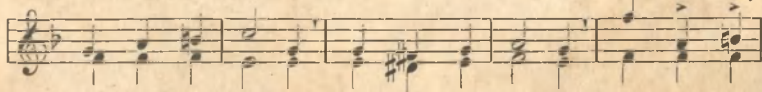
Pojedyncze głosy.

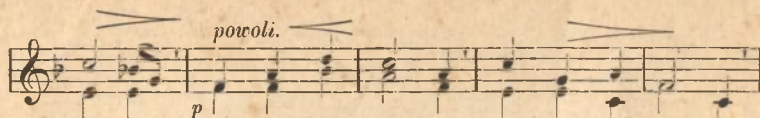


Zywo. Chór.

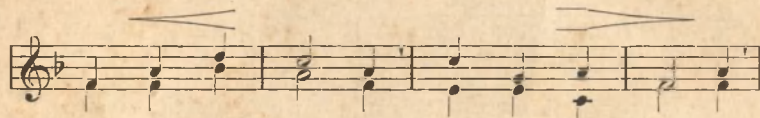


>coraz wolniej.





ła - ny, Buj - ne o - gro - dy, Łą - czka we - so - ła



A na niej trzo - dy Wi - dzisz do - ko - ła,



Wi - dzisz do - ko - ła.

2. Zdaleka borek,
Na górze dworek,
Wkoło topole;
A tam na dole
Strumyk, jak wstęga
Ku rzece sięga.
Tu niskie chatki
A przy nich dziatki
Hoże, rumiane,
Jak malowane,
Hoże, rumiane,
Jak malowane.

3. Na oknie kotek,
Przy płotku płotek,
A pies przy budzie.
A co za ludzie!
Każdy gotowy,
Sercem i słowy

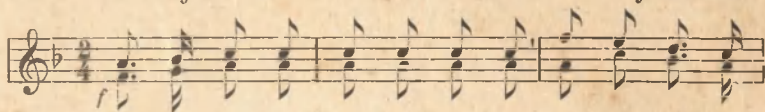
Przyjąć w gościnę,
Da i pierzynę,
Sobie odejmię,
A da uprzejmie,
Gdys wstąpił w progi,
Toś nam już drogi.

4. My nie ostatni!
Tu uścisk bratni,
To rzecz nie rzadka,
Tu zacna matka:
Uczy pacierza,
Dobro rozszerza,
O Bogu prawi
I błogosławi.
Ach, rzecz nie rzadka,
Tu zacna matka,
Uczy pacierza,
Dobro rozszerza.

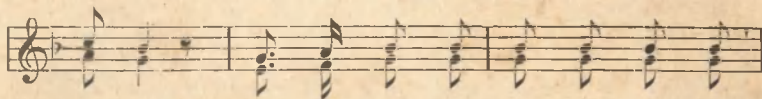
58. A gdy poznasz, miły bracie.

Wesoło i żywo.

Melodya ludowa.



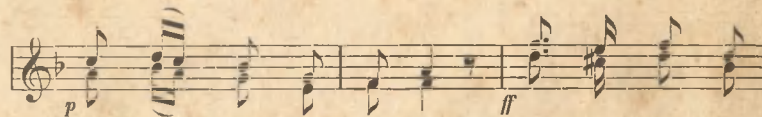
A gdy po-znasz, mi - ły bra - cie, te kra - i - ny
To twe ser - ce roz-pro-mie - ni wiel - ki żar mi-



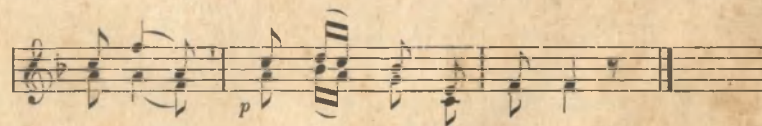
na - sze, Te pom - ni - ki daw-nej chwa - ły
ło - ści Dla twej dro - giej oj - co - wi - zny



i te gnia-zdka la-sze, } Da-naż mo - ja da - na!
i dla jej pię - kno-ści. }



Oj - czy - zno ko - cha - na! Da - naż mo - ja



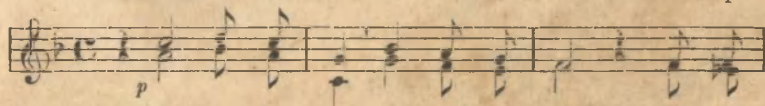
da - na! Oj - czy - zno ko - cha - na.

Według słów Winc. Pola.

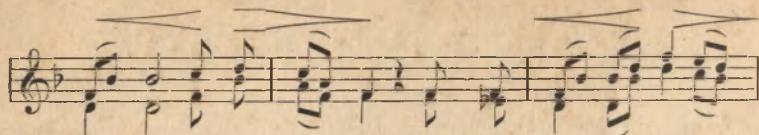
59. Gdzież jest mój dom?

Umiarkowanie.

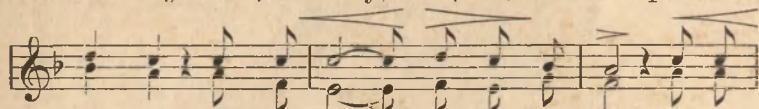
Fr. Skroup.



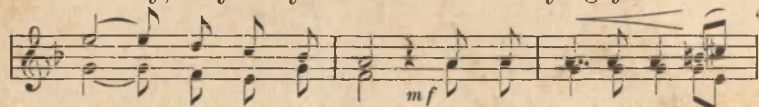
1. Gdzież jest mój dom, gdzie mo - ja włość? Wo - dy
Śpiewnik szkolny. III.



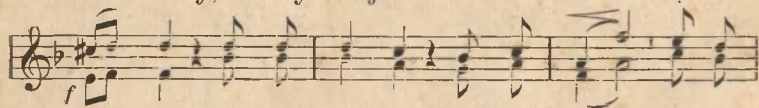
hu - cza, szumią la - sy, Lśnią się bło - nia peł-ne



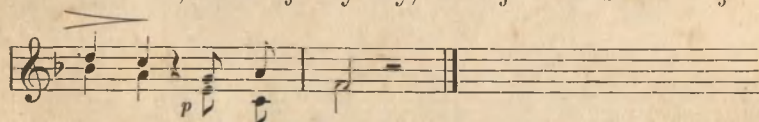
kra - sy, Bły-szczy kwia - tem każ-dy gaj. — Ten cu-



do - wny, Bo - ży raj. To ko - cha-na ślą-ska



zie - mia, Dom oj - czy - sty, mo - ja włość! Dom oj-



czy-sty, mo - ja włość!

2. Gdzież jest mój dom, gdzie moja włość?

Beskid bieży hen w półkole,
A jak wstęga mu na czole
Błyszczą Wisła, spada w dół,
Śrebrzy się wśród niw i siół
— To jest moja śląska ziemia,
[: Dom ojczysty, moja włość!:]

3. Gdzież jest mój dom, gdzie moja włość?

Wsie się bielą — bielą miasta;
Stary Cieszyn z wieżą Piasta
Siadł nad Olszą i snuć sni
O minionych sławie dni
— To jest śląska moja ziemia,
[: Dom ojczysty, moja włość!:]

4. Gdzież jest mój dom, gdzie moja włość?

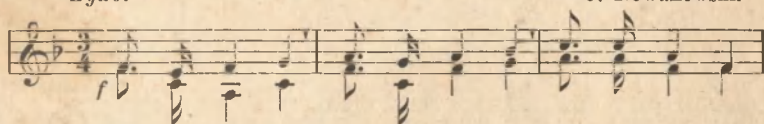
Lud pracuje na swej roli,
Szczęśliw, i rad ze swej doli,
Nuci pieśni. A ten śpiew
Brzmi wesoło i nie dziw,
— Bo to śląska nasza ziemia,
[: Ziemia ojców, nasza włość! — :]

Jan Kubisz.

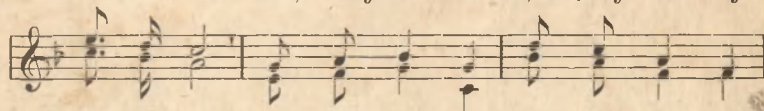
60. Wisła.

Żywo.

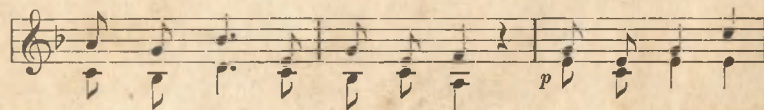
J. Nowakowski.



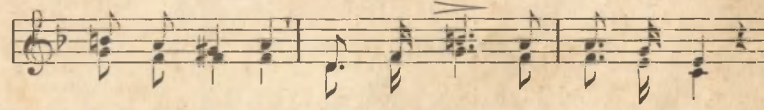
Jest kra - i - na, w tej kra - i - nie, Kę - dy dziel - ny



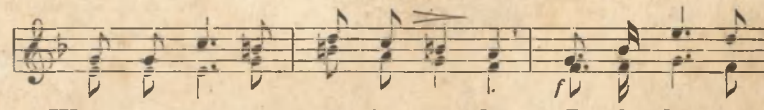
ży - je lud, Sta - ra Wi - śła zda - wna pły - nie,



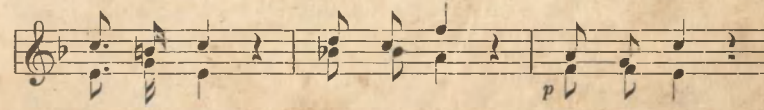
Naj - pię - kniej - sza z naszych wód. Gdy na wio - snę



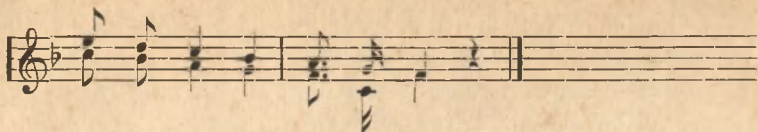
pry - sną lo - dy I za - błý - śnie piękny maj,



Wnet roz - to - czy swo - je wo - dy I ob - le - wa



lu - by kraj; lu - by kraj; lu - by kraj,



I ob - le - wa lu - by kraj.

W. Kucz.

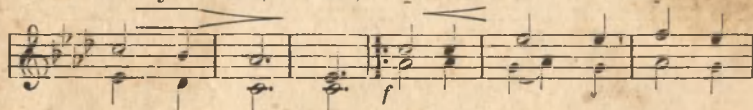
61. Nad Olszą *).

Zwolna i marząco.

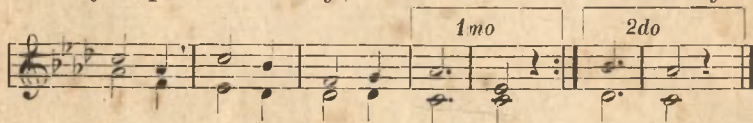
Melodya ludowa.



1. Pły - niesz, Ol-szo, po do - li - nie, Pły - niesz



jak przed la - ty; Ta - kie sa - me na twym



brze-gu Kwi-tną wio-sną kwia - ty, — kwia - ty.

2. A twe wody się w swym biegu
Jeszcze nie zmaciły;
[: Twoje krople lśnią się w słońcu,
Jak się dawniej lśniły. :]
3. Ale ludzie w swoim życiu
Zmienili się bardzo;
[: Zwyczajami, wiarą przodków
Ledwie, że nie gardzą. :]
4. I dąb z dębem na twym brzegu
Jak szumiał tak szumi;
[: Lecz wnuk starą mowę dziadów
Ledwie, że rozumie. :]

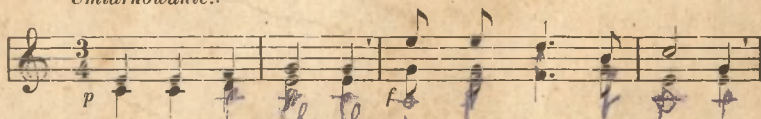
*) Albo „Nad Wisłą“.

5. Na twym brzegu dawnym śpiewem
Słowik się odzywa;
[: A dziś śliczne nasze pieśni
Ledwie, że kto śpiewa!:]
6. Wświętej ziemi Chananejkiej,
Rzeka Jordan płynie:
[: W jego wodach Izraela
Lud brał oczyszczenie.:]
7. Więc z modlitwą uklęknąłem
W pokorze przed Panem:
[: Byś się stała Olszo takim
I dla nas Jordanem! — :]
8. Potém kiedyś — gdy po falach
Wiosną wiatr zawieje,
[: Wnuk usłyszy w tych fal szumie
Swoich przodków dzieje.:]
9. I usiedzie na twym brzegu
Dumać nad przeszłością —
[: I żyć będzie dla swój ziemi
Czynem i miłością!:]

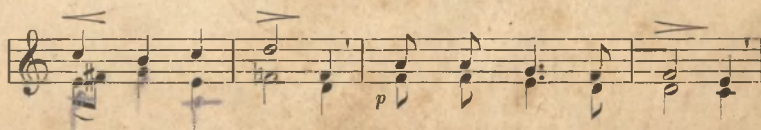
Słowa Jana Kubisza.

62. Śpiew pielgrzyma.

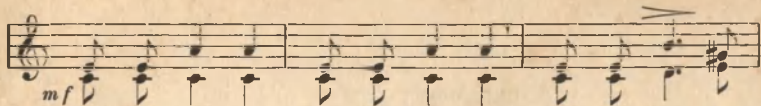
Umiarkowanie..



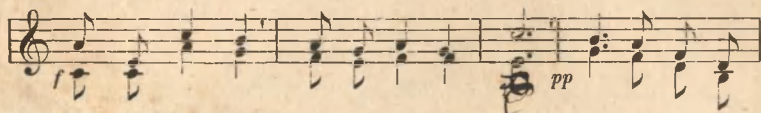
1. Wło-ska kra - i - na przed wszystkie - mi sły - nie,



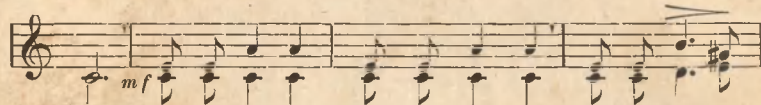
Błę - ki - tne nie - bo we wło - skiej kra - i - nie;



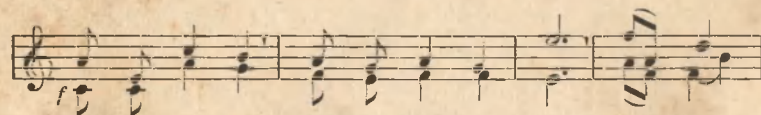
Wmej oj - czy - stej lu - bej stro - nie Bla - de nie - bo,



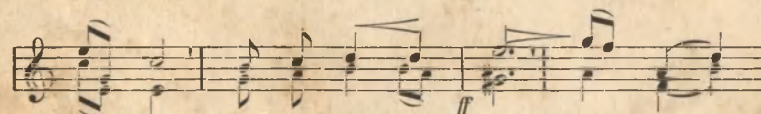
ciem - ne bło - nie Ta - ką wo - nią tech - nie, ta - ką wo - nią



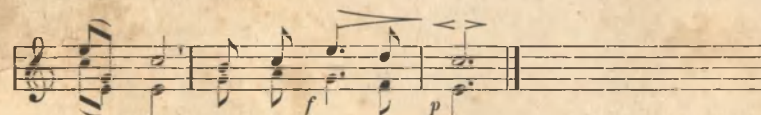
tech - nie, Że te pię - kne wło - skie kra - je, Cy - try - no - we



won - ne ga - je Nie zcza - ru - ją mnie, nie zcza -



ru - ją, nie zcza - ru - ją mnie, Nie zcza -



ru - ją, nie zcza - ru - ją mnie.

2. Zdalekiej strony do włoskiej krainy,
Przychodzę święte łą skropić ruiny,
Lecz mej ziemi każdy kątek,
Tyle świętych ma pamiątek,
Z jej zamierzchłych dni
Że na wielkim świata grobie,
Chciałbym płakać, ale w sobie
[: Nie znajduję łzy. :]

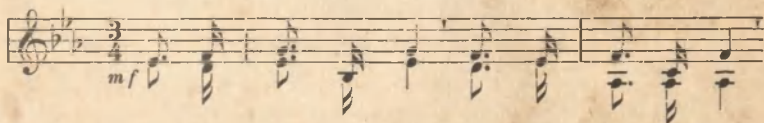
3. Ty więc zachodni wietrzyku pieszczony,
Co słodko wiejesz w me ojczyste strony,
Roznieś drzące po dolinach —
Po mogiłach, — po ruinach —
Echo żalów tych,
Może czule powitane,
Przyniesiesz mi łązy w zamianę
[: Od współbraci mych. :]

J. N. Jaśkowski.

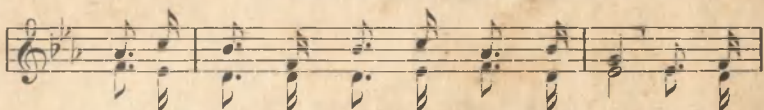
63. Moja Austria.

Umiarkowanie.

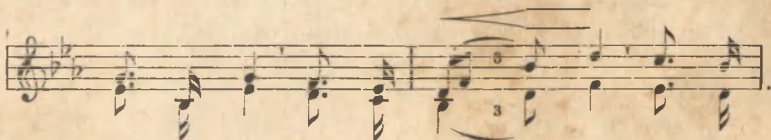
Styryjska melodia.



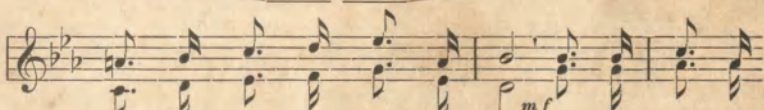
1. Od kru - szco-wych gór, gdzie gór - ni - czy lud,



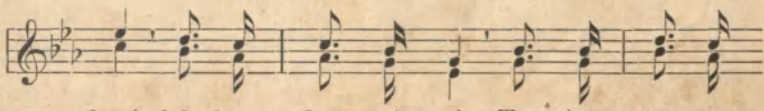
Aż do Kar - stu skał u mor - skich wód; Od bo-



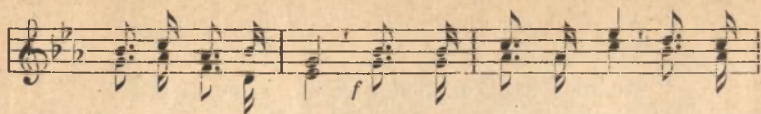
deń - skich fal, gdzie Ren by - stry mknie, Do kar-



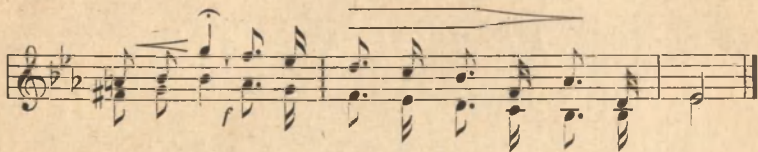
pac - kich rzek o zło - tem dnie: Ten prze - cu - dny



kraj, jak - by dru - gi raj, To Au - stry - a



ma, oj-czy-sty kraj, Ten prze - cu-dny kraj, jak-by



dru-gi raj, To Au - stry - a ma, oj - czy - sty kraj !

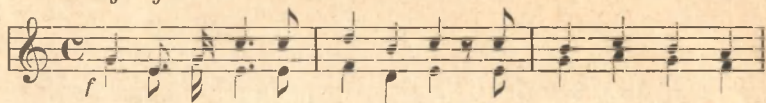
2. Gdzie się w jezior tle kąpią wierzchy drzew,
Dunaj pruje błoń, odwilża bór;
Tam gdzie stopy wzgórz wieńczy winny krzew
I odwiecznych dębów szumi chór:
[: Ten precudny kraj, jakby drugi raj,
To Austrya ma, ojczysty kraj!:]
3. Gdzie na szczycie skał orzeł wzniośł swój tron,
Gdzie kóz stada piją górski zdroj,
Gdzie grzmi rusznie huk, leci rogów ton,
Tam gdzie corka Alp śpiew nuci swój:
[: Ten precudny kraj, jakby drugi raj,
To Austrya ma, ojczysty kraj!:]
4. Gdzie do pracy lgnie wolny, śmiały lud,
Z życia cieszy się i zacnych spraw,
Gdzie miłości moc zwalcza wszelki trud,
Sprawiedliwość strzeże świętych praw:
Ten potężny kraj, cudny jako raj,
To Austrya ma, ojczysty kraj!
Ten potężny kraj, cudny jako raj,
To Austrya ma, Habsburgów kraj!

Podług niem. tłum. Paweł Koźdoń.

64. Pieśń o Cesarzu.

Dosyć żywo.

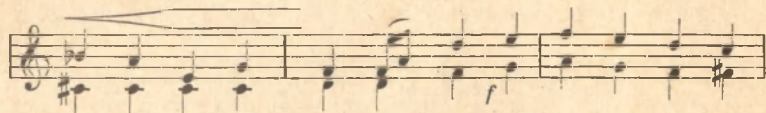
Jan Malát.



1. Nasz Cesarz jest to możny Pan, Ma Pań-stwo wiel-kie,



lu-dne — Od mor-skich wód, od Kar-stu ścian, Przez



sto - ki Alp, przez rów-nin łąn Aż po Kar-pa - ty



cu-dne, aż po Kar-pa-ty cu-dne.

2. Nasz Cesarz jest to sławny Pan,
Zasiadł na tronie chwały! —
Uwielbia go, czei każdy stan,
Od wszystkich hołd mu wierny dan,
[: Dan od Austrii całej. :]

3. Nasz Cesarz jest to dobry Pan,
Poddanych swych miłuje:
Ktokolwiek mu z nieszczęścia znan,
Uśmierza płacz i srogość ran,
[: I wspiera i ratuje. :]

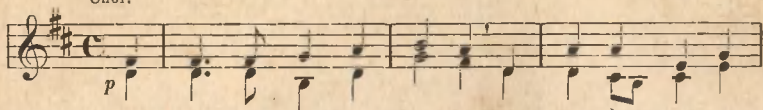
4. Nasz Cesarz jest pobożny Pan,
O, Bóg mu doda siły,
Że będzie w nim szczęśliwy zwan
I każdy lud i każdy stan
[: W naszej Ojczyźnie miłej. :]

Podług czeskiego tłóm. Jan Kubisz.

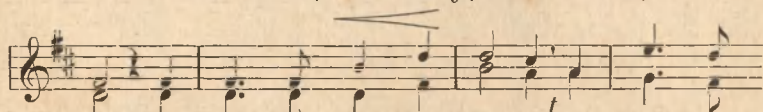
65. Modlitwa za Cesarza.

Nabożnie.

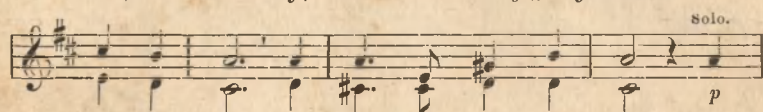
Chór.



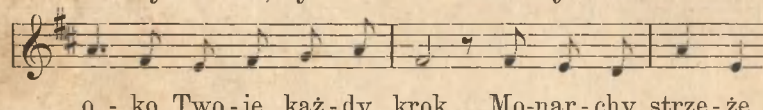
Twe dzie - ci się zbli - ża - ją Do Cie - bie, Bo - że



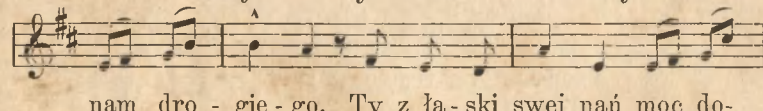
nasz, I chwa - ły, dzie - ki da - ją, Ty szcze - rość



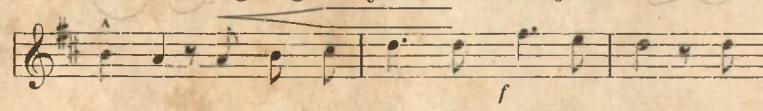
dusz swych znasz, Ty szcze - rość dusz swych znasz. Niech



o - ko Two - je każ - dy krok Mo - nar - chy strze - że



nam dro - gie - go. Ty z ła - ski swej nań moc do -

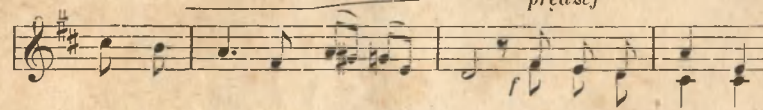


bre - go, Złej jeszcze przez nie - je - den rok! Złej

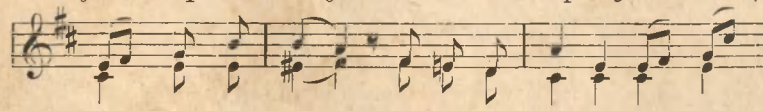
zwolnić.

Chór.

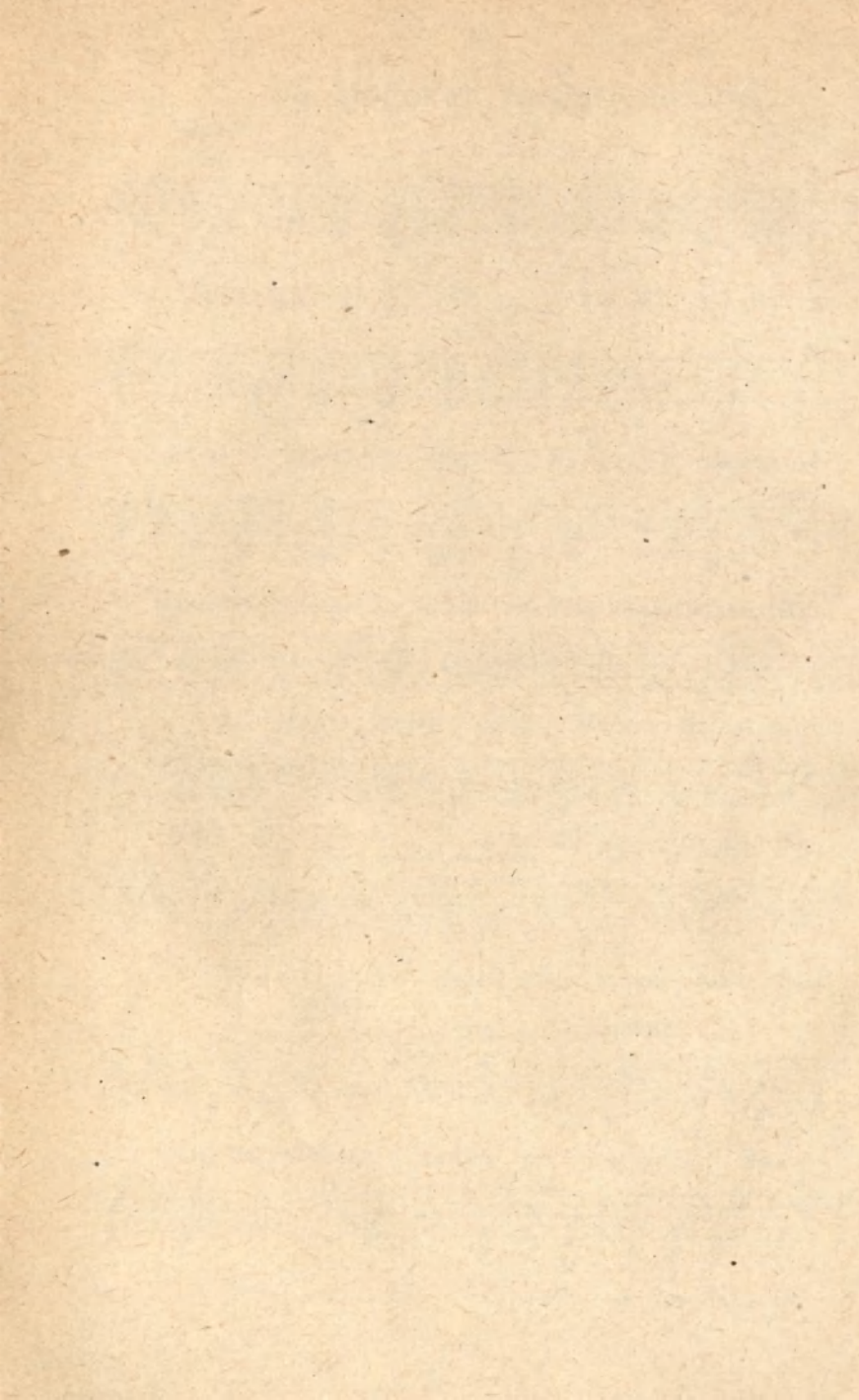
przedszy



jesz - cze przez nie - je - den rok! Nad pa - ny Pa - nie,



co władniesz sam, Ce - sa - rza i ro - dzi - nę



2. Obowiązkom swoim wierni,
Strzeżmy pilnie świętych praw;
W ich obronie niech się spełni
Powołanie do cnych spraw!
Pomni, jak to skroń żołnierza
Świetnie zdobi lauru krzew,
[: Nieśmy chętnie za Cesarza,
Za Ojczyznę, mienie, krew! :]
3. Ludu pilnej pracy zbiory
Niech osłania zbrojna moc;
Niechaj kwitną ducha twory,
Niech rozpędza światło noc!
Austrii, Boże, daj wślawienie,
Na szczyt chwały racz ją wzniesić:
[: Słońca Twego skłoń promienie
Ku jej szczęściu, na jej cześć! :]
4. Spólność, jedność powołania
Niech przenika wszystek lud,
Bo złączonych sił działania
Zdolne przemódz wszelki trud.
Dążąc spolem ku celowi,
Chciejmy bratnio siły zlać.
[: Szczęść Monarsze, szczęść krajowi,
Austria będzie wiecznie stać! :]
5. Przy Cesarzu mile włada
Cesarzowa, pełna łask,
Wszystek lud Jej hołdy składa,
Podziwiając cnót Jej blask.
Franciszkowi Józefowi
I Elżbiecie, Boże, szczęść!
[: Habsburskiemu szczęść Domowi!
Sława jemu, chwała, cześć! :]

Tłóm. z niem. Marceli Kawecki.

Spis piosnek części III.

Nr.	Stronica
1. a) <i>Kto się w opiekę</i>	3
b) <i>Kto się w opiekę</i>	4
2. <i>Czego chcesz od nas Panie</i>	5
3. <i>Modlitwa. Dzięk Ci przedwieczny</i>	6
4. <i>Przed nauką. Nauki rozpocząć</i>	7
5. a) <i>Przed nauką. Twe dzieci się zbliżamy</i>	8
b) <i>Modlitwa przed nauką. Do Ciebie prośbę</i>	9
6. <i>Pieśń poranna. Podnieśmy modły</i>	9
7. <i>Słońce wschodzi</i>	10
8. <i>Przed pracą. Z Bogiem, z Bogiem</i>	12
9. <i>Do Boga. Błysnął poranek</i>	13
10. <i>O zwierności. Chwalcie Boga</i>	14
11. <i>Sygnaturka. Z wieży kościoła</i>	15
12. <i>O błogostawiony</i>	16
13. <i>Cicha noc!</i>	18
14. <i>Nad grobem. Nad twoim grobem</i>	19
15. <i>Nad grobem. Błogo ci, błogo</i>	20
16. <i>Dobranoc. Błyszczą gwiazdki</i>	22
17. <i>Stróż nocny. Posłuchajcie, gospodarze</i>	23
18. <i>Kotysanka. Już kłós znużony</i>	24
19. <i>Szanuj każdego. Nie pogardzaj ubogimi</i>	25
20. <i>Przyjaźń. Przyjaźń, o bracia</i>	26
21. <i>Kocha my się, bracia!</i>	26
22. <i>Zachęcenie do pracy. Wszystko do celu</i>	27
23. <i>O czasie. Płyniesz czasie</i>	28
24. <i>Piosnka o zabawie. Zabawa, zabawa</i>	30
25. <i>Oj, litości!</i>	30
26. <i>Sierota. Weszła gwiazda nad</i>	31
27. <i>Kalina. Rosła kalina</i>	32
28. <i>Tułacz. Pomoc dajcie mi rodacy</i>	35

Nr.	Stronica
29. <i>Pożegnanie. Rzy mój gniady</i>	36
30. <i>Młode orle. Wyleć ptaku</i>	37
31. <i>Pieśń żeglarzy. Choć burza huczy</i>	38
32. <i>Marsz Sokołów. Ospaly i gnuśny</i>	38
33. <i>Do gwiazdki. O, gwiazdeczko, coś</i>	40
34. <i>Marzenie chłopca. A jak ja urosnę</i>	41
35. <i>Pieśń rolnika. Chłopek ci-ja, chłopek</i>	42
36. <i>Pieśń oracza. Plugu mój drogi</i>	42
37. <i>Oracz do skowronka. Już śpiewasz</i>	43
38. <i>Wiosna. O jak wesołe nastały</i>	44
39. <i>Na wiosnę. Słońce dogrzewa</i>	45
40. <i>Wiosna. Błyszczą krople rosy</i>	46
41. <i>Hejże! dzieci, dalej w gaj!</i>	48
42. <i>Dalej wraz!</i>	49
43. <i>Wlesie. Zawitał nam dzionek</i>	50
44. <i>Pożegnanie gaju. Któż zbudował ciebie</i>	51
45. <i>W górę czoła!</i>	53
46. <i>W polu. Kedy spojrze, świat</i>	54
47. <i>Pieśń żniwiarzy. Słońce spada</i>	55
48. <i>Cichy wieczór</i>	56
49. <i>Na pastwisku. Siny dym się wije</i>	57
50. <i>Wiatr. Czego ty jęczysz</i>	58
51. <i>Dobranoc. Dobranoc, ty wiosko</i>	59
52. <i>Rzeka. Za tą głębią</i>	60
53. <i>Ojcowski dom</i>	61
54. <i>Pieśń rodzinna. Chociaż pod ubogą</i>	62
55. <i>Nasza śląska ziemia miła</i>	63
56. <i>Pieśń Ślązaka. Czy Ślązak nie ma</i>	64
57. <i>Kraj ojczysty. Cudze chwalicie</i>	65
58. <i>A gdy poznasz, miły bracie</i>	67
59. <i>Gdzież jest mój dom?</i>	67
60. <i>Wiśła. Jest kraina, w tej</i>	69
61. <i>Nad Olszą. Płyniesz Olszo</i>	70
62. <i>Śpiew pielgrzyma. Włoska kraina</i>	71
63. <i>Moja Austria. Od kruszcowych gór</i>	73
64. <i>Pieśń o Cesarzu. Nasz Cesarz jest to</i>	75
65. <i>Modlitwa za Cesarza</i>	76
66. <i>Hymn ludu. Boże wspieraj</i>	77



~~~~~  
Drukiem Karola Goryszka w Wiedniu.  
~~~~~


Opis 12
Książnica Cieszyńska

KD I 729/3